Nr. 17 (208)
Anul XX

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!
SPORT

FOTBAL

Start cu încetinitorul

Interviul nostru cu
WALTER WINTERBOTTOM

„AMIRALUL DE AUR"

Șase medalii de aur, patru medalii de argint și două medalii de bronz. Iată bilanțul victoriilor românești la campionatele europene de caiac-canoe desfășurate la Duisburg (R.F.G.).

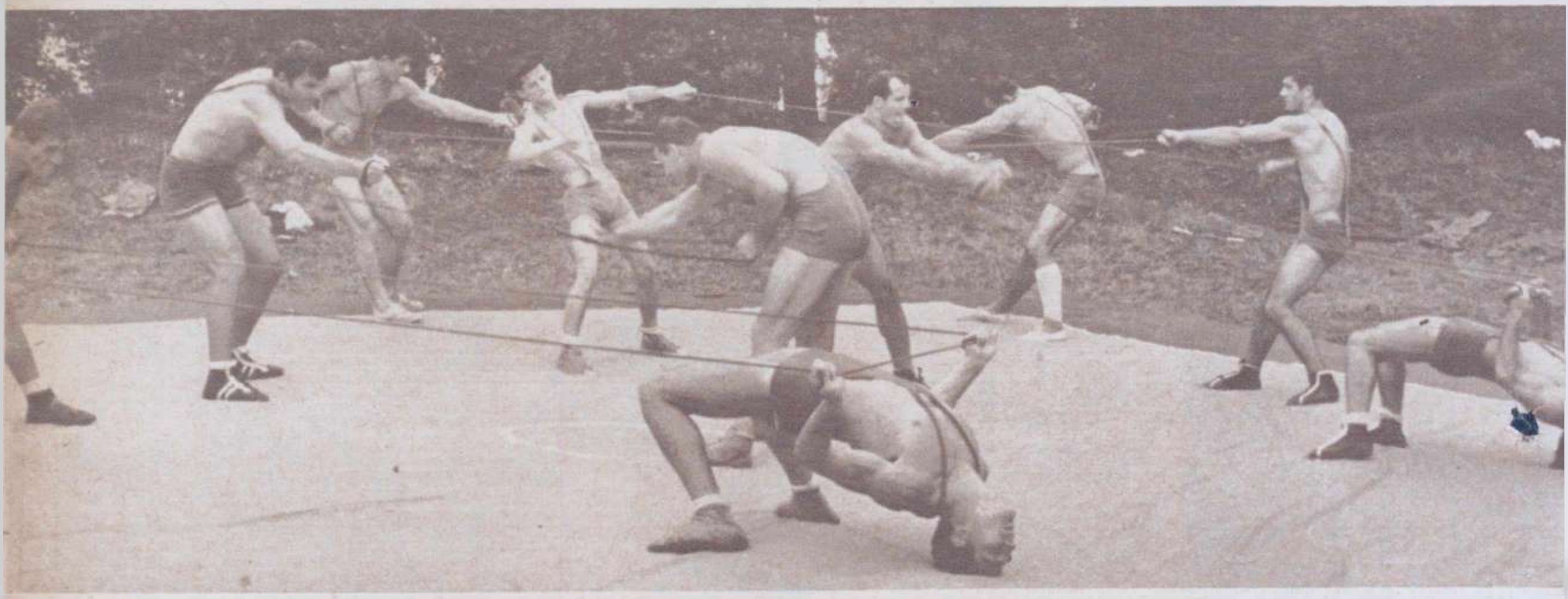
În fotografie, Aurel VERNESCU, «amiralul flotei românești», care a obținut trei medalii de aur și una de argint.

În medalion, Vernescu cu antrenorul său Radu HUȚAN, împreună cu care a repurtat marile victorii din ultimii ani.

„OPTULUI" ROMÂN- MAI MULTE MEDALII DECÎT LA YOKOHAMA

Lotul nostru de lupte greco-romane în timpul unui exercițiu specific cu extensoare.

Antrenorul emerit Ion Corneanu și secundul său, maestrul emerit al sportului Ion Cernea.

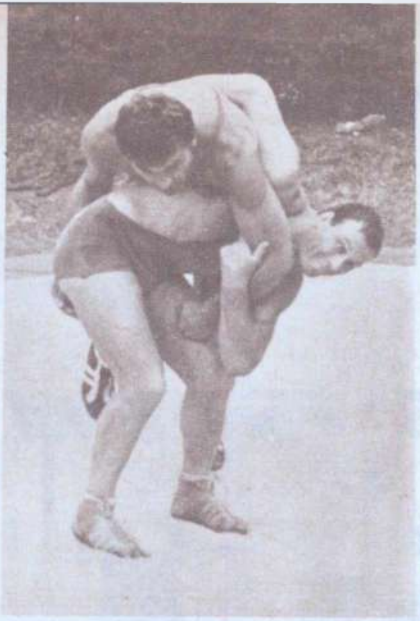

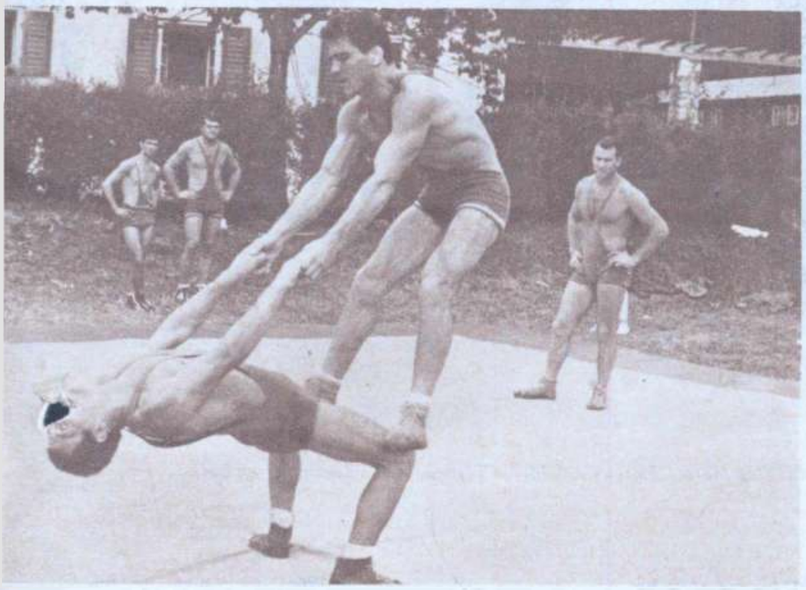
În aceste zile (1, 2 și 3 septembrie) Bucureștiul este gazda celei de a XVI-a ediții a campionatelor mondiale de lupte greco-romane. La startul întrecerilor care au loc pe patinoarul artificial 23 August sînt prezente delegații de sportivi din 22 de țări: ANGLIA (2 luptători), AUSTRIA (5), BELGIA (4), BULGARIA (8), CEHOSLOVACIA (6), DANEMARCA (5), ELVEȚIA(3), FINLANDA(8), IRAN(6), IUGOSLAVIA(6), JAPONIA(8), NORVEGIA(5), POLONIA (8), PORTUGALIA(5), R.D. GERMANĂ(7), R.F. a GERMANIEI(8), S.U.A. (8), SUEDIA(8), TURCIA(8), UNGARIA(8), U.R.S.S.(8) și ROMANIA(8). De față este și delegația CANADEI, care participă în calitate de observator, întrucît peste trei ani în această țară se va organiza cea de a XVIII-a ediție a campionatelor mondiale (canadienii au venit să învețe din experiența românilor, care se bucură de o bună faimă ca organizatori).

Numărului mare de țări participante i se adaugă și acela al luptătorilor cu rezultate remarcabile la campionatele mondiale și europene, la jocurile Olimpice, la turneele internaționale. Cele trei glorii ale noastre — *Dumitru Pîrvulescu, Valeriu Bularca, Ion Cernea* — sînt și ele prezente. De data aceasta însă nu în calitate de sportivi, ci de persoane oficiale. Lor li s-a încredințat sarcina de cinste de a preda drapelul F.I.L.A. reprezentantului federației de lupte din India, țară care va organiza cea de a XVII-a ediție a campionatelor mondiale de lupte libere. În locul acestor veterani au îmbrăcat dresul cu tricolor tineri cu toate calitățile pentru a se încumeta să doboare recordul de medalii stabilit în 1961 la Yokohama (Valeriu Bularca — medalie de aur; Dumitru Pîrvulescu — medalie de argint; Ion Cernea — medalie de argint; Gheorghe Popovici — medalie de bronz).

«Optului» nostru — CORNEL TURTUREA, ION BACIU, SIMION POPESCU, ION ENACHE, ION ȚARANU, GHEORGHE POPOVICI, NICOLAE MARTINESCU, CONSTANTIN BUȘOI —

Simion Popescu se «joacă» cu cele 110 kilograme ale lui Constantin Buşoi (sus stînga).

Nicolae Martinescu, avîndu-l ca partener pe Nicolae Pavel, exersează plecarea într-un tur de şold (sus, dreapta).

Se efectuează un exerciţiu folositor muşchilor cefii în timpul podului (fotografia de jos).

ECHIPA NOASTRĂ ESTE OPTIMISTĂ

Federaţia noastră de lupte a solicitat F.I.L.A. dreptul de a organiza campionatele mondiale de greco-romane încă din 1956, la congresul de la Melbourne. «Activul» de atunci — adică medalia de bronz cucerită de Francisc Horvath la Jocurile Olimpice — a fost insuficient pentru obţinerea acestui drept. Doi ani mai tîrziu, la congresul F.I.L.A. de la Budapesta, unde erau organizate şi campionatele mondiale şi unde Valeriu Bularca a obţinut medalia de bronz, federaţia noastră de specialitate a repetat cererea. Dar şi de data aceasta fără sorţi de izbîndă. «Activul» continua să rămînă mic. Însă nu pentru multă vreme. În 1960, la Jocurile Olimpice de la Roma, Dumitru Pîrvulescu primeşte medalia de aur, Ion Cernea — medalie de argint, Ion Ţăranu — medalie de bronz. Începea afirmarea românească pe plan internaţional. În anul următor — 1961 — la Yokohama au loc campionatele mondiale unde reprezentanţii României cunosc cea mai mare strălucire: Valeriu Bularca — medalie de aur, Dumitru Pîrvulescu şi Ion Cernea — medalii de argint, Gheorghe Popovici — medalie de bronz. La congresul de la Toledo (1962), «activul» nostru avea alte concururi, de care s-a ţinut seama. Eram cunoscuţi şi ne bucuram de stimă. F.I.L.A. a acceptat cererea Federaţiei române de lupte şi i-a încredinţat sarcina de a organiza cea de a XVI-a ediţie a campionatelor mondiale de lupte greco-romane la Bucureşti, în 1967. În intervalul de timp care s-a scurs din 1962 şi pînă în prezent palmaresul român a fost îmbogăţit în continuare. Pe firmamentul valorilor internaţionale apare în 1963, la campionatele mondiale de la Halsingborg, un nume nou: Nicolae Martinescu. I se atribuie medalie de argint. În 1964, luptătorii români se prezintă la un alt cu trei trofee: o medalie de argint (Valeriu Bularca) şi două medalii de bronz (Dumitru Pîrvulescu şi Ion Cernea). Primii doi şi-au exprimat dorinţa de a preda ştafeta unor colegi mai tineri. Al treilea — Ion Cernea — s-a încăpăţînat. Nu mai era tînăr, dar din colecţia sa îi lipsea medalia de aur. Tampere — 1965. Campionatele mondiale. Sportivii sovietici cuceresc şapte medalii de aur. Ar fi cucerit-o şi pe a opta. Dar nu i-a lăsat Ion Cernea. «Sînt campion mondial, am medalia de aur pentru care am muncit atît de mult, acum predau şi eu ştafeta» — a exclamat triumfătorul. Şi nu şi-a retras cuvîntul, deşi chiar şi la aceste campionate mondiale Ion Cernea ar fi avut loc ca titular al «optului» nostru şi ar fi putut urca chiar şi pe podium. Anul trecut, la campionatele europene de la Essen, Nicolae Martinescu şi-a confirmat valoarea internaţională, devenind campionat european. Pe podium au mai urcat încă doi români. Aceştia erau Ion Baciu (succesorul lui Ion Cernea) şi Simion Popescu. Le-au fost decernate medalii de bronz. Cîteva luni mai tîrziu, la campionatele mondiale de la Toledo, este înscris în cartea medaliaţilor un nou nume românesc: Florea Ciocilă — medalie de argint. Nicolae Martinescu a obţinut-o pe cea de bronz. Anul acesta, la campionatele europene de la Minsk, în vitrina luptelor greco-romane din ţara noastră au mai poposit trei medalii: aur — Simion Popescu, argint — Ion Ţăranu, bronz — Gheorghe Popovici.

Şi acum — Bucureşti 1967. Campionatele mondiale — examen de o deosebită dificultate, cu pronosticuri foarte greu de făcut. Antrenorul emeric Ion

OASPEŢI - favoriţi la medalii

VLADIMIR BAKULIN — (U.R.S.S.) — categ. 52 kg.

FRITZ STANGE (R.F. a Germaniei) — categ. 57 kg

JIRI ŞVEC (Cehoslovacia) — categ. 63 kg

VLADIMIR NOVOHATKO — (U.R.S.S.) categ. 70 kg.

RUDOLF VESPER (R.D.G.) — categ. 78 kg

BRANISLAV SIMIC (Iugoslavia) — categ. 87 kg

BOIAN RADEV (Bulgaria) — categ. 97 kg

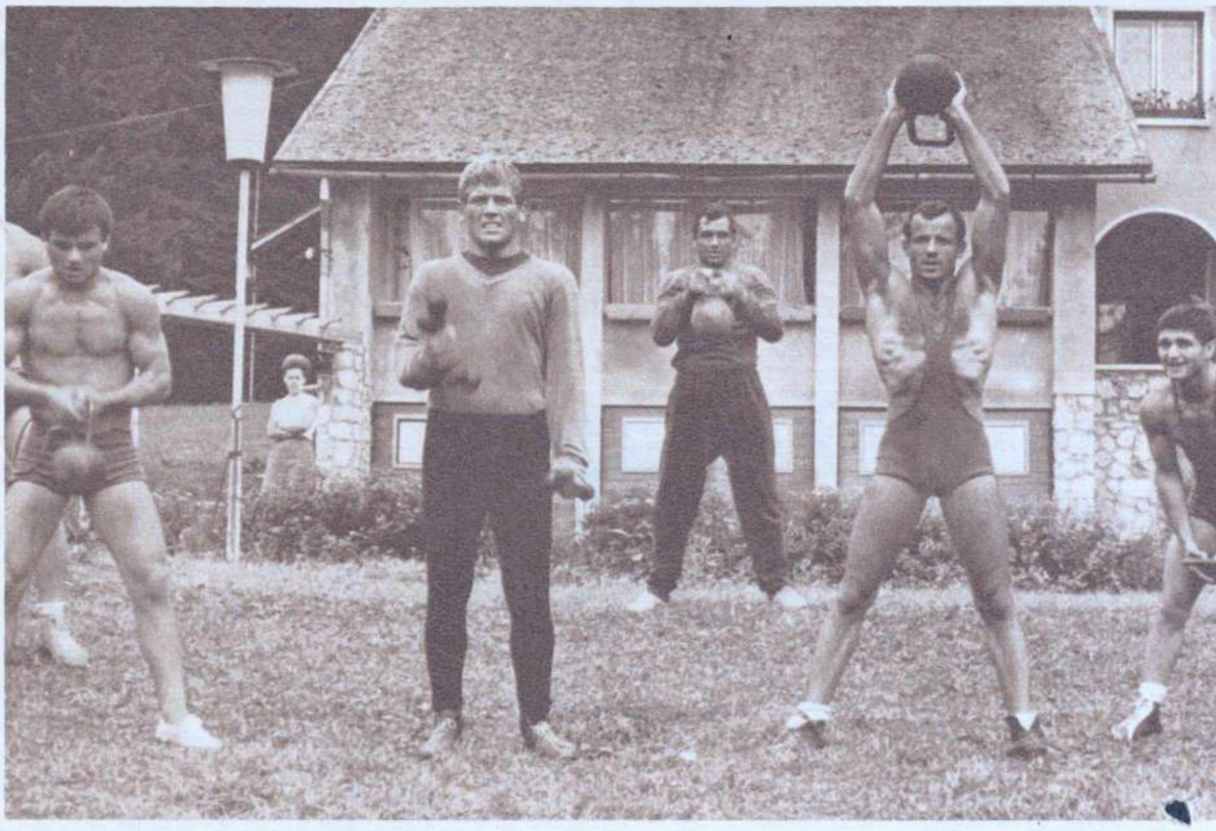

ISTVAN KOZMA (Ungaria) — categ. +97 kg

ECHIPA NOASTRĂ ESTE OPTIMISTĂ (urmare din pag. 3)

Corneanu, care-l are în statul său major şi pe maestrul emerit al sportului Ion Cernea, ne-a declarat că: «...**actuala ediţie a campionatelor mondiale se va desfăşura la un nivel foarte înalt, pentru că a) în Europa luptele greco-romane au prins rădăcini adînci aproape în toate ţările; b) actuala ediţie a campionatelor mondiale de la Bucureşti a fost precedată de o serie de confruntări de mare valoare: campionatele europene şi o sumedenie de turnee internaţionale la care a fost o participare de primul rang; c) 1967 este ultimul an preolimpic şi sînt aruncate în luptă toate forţele pentru aprecierea cît mai realistă a şanselor la Jocurile Olimpice din Mexic; d) la Bucureşti se vor înfrunta două categorii de sportivi, una alcătuită din foarte experimentaţi însă vîrstnici, iar alta formată din elemente tinere dornice să se afirme; o confirmare a acestei bătălii care va fi între tinereţe şi bătrîneţe o constituie chiar recentele campionate europene: dintre cei opt campioni mondiali de anul trecut de la Toledo — cu toţii europeni — numai ungurul Kozma de la + 97 kilograme şi-a păstrat titlul neşifonat după încleştările de la Minsk**».

Care va fi bilanţul duminică 3 septembrie, la ora prînzului? Bineînţeles — bilanţul nostru.

Lucru cu puduri. De la stînga la dreapta: Vlad Marcel, Florea Ciorcilă, Ion Ţăranu, Marin Bolocan şi Ion Baciu.

Categoria 52 kg

La această categorie sîntem reprezentaţi de Cornel Turturea. El este debutant într-o întrecere de o asemenea amploare, dar nu-i lipseşte experienţa la nivel înalt. Printre cei mai valoroşi parteneri de saltea îi are pe bulgarul Keresov (campion mondial în 1966), pe vestgermanul Lacour (vicecampion mondial în 1965, medalie de bronz la campionatele din 1966 şi la campionatele europene din 1967).

Categoria 57 kg

Ion Baciu, urmaşul lui Cernea, a fost preferat în faţa lui Ion Alionescu. Este foarte tehnic şi are multă experienţă pentru cei 23 de ani ai săi. Va avea o misiune grea. Printre adversarii săi figurează vestgermanul Stange (campion mondial în 1966, campion european în 1966 şi vicecampion mondial în 1965), ungurul Varga (campion european în 1967), turcul Besergil (medaliat cu bronz la campionatele mondiale din 1966), japonezul Sakurama (vicecampion mondial în 1966), precum şi sovieticul Kazakov (medaliat cu bronz la campionatele europene din 1967).

Categoria 63 kg

Aici ne reprezintă Simion Popescu. El nu a pierdut nici un concurs în acest an, dovedindu-se a fi posesorul celei mai solide constanţe valorice. Îi va avea de înfruntat pe sovieticul Ruroua (campion mondial în 1966), pe turcul Alakoc (locul IV la campionatele mondiale din 1966), pe finlandezul Lakso (vicecampion mondial în 1965) şi pe cehoslovacul Svec (medaliat cu bronz la campionatele europene din 1967).

Categoria 70 kg

«Optul» nostru simte foarte tare retragerea lui Valeriu Bularca la această categorie. Ion Enache nu va fi prea în largul său într-o companie ca aceasta: iugoslavul Horvat (campion mondial în 1966) şi finlandezul Tapio (medaliat cu bronz la campionatele mondiale din 1966 şi vicecampion european în 1967), ungurul Sterr (medaliat cu bronz la campionatele europene din 1967).

Categoria 78 kg

Aici, Ion Ţăranu — îi are în faţă pe sovieticul Igumenov (campion mondial în 1966), pe Vesper — R.D.G. (vicecampion mondial în 1963) şi pe turcul Adjar (campion european în 1967).

Categoria 87 kg

Dacă îşi va alunga tracul pe care îl are în ciuda vastei sale experienţe, Gheorghe Popovici poate aspira la o medalie, în confruntarea cu sovieticul Olenik (campion mondial în 1966), cu Metz — R.D.G. (vicecampion european în 1967), cu bulgarul Krumov (locul IV campionatele mondiale din 1966), cu suedezul Persson (medaliat cu bronz la campionatele europene din 1967), cu iugoslavul Simic (campion olimpic în 1964).

Categoria 97 kg

Nicolae Martinescu îi întîlneşte în aspiraţiile sale la o medalie, poate de aur, pe bulgarul Radev (campion mondial în 1966), pe ungurul Kiss (campion european în 1967, locul IV la campionatele mondiale şi locul VI la campionatele europene din 1966), pe suedezul Svensson (medaliat cu bronz la campionatele europene din 1966 şi 1967, locul V la campionatele mondiale din 1966).

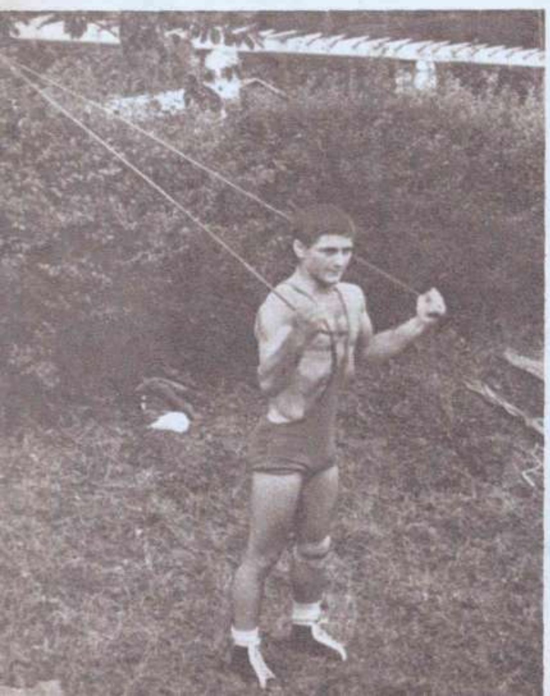
Categoria + 97 kg

Debutantul Constantin Buşoi are o misiune foarte complicată în confruntarea cu ungurul Kozma (campion mondial şi vicecampion european în 1966, campion european în 1967), cu cehoslovacul Kment (medaliat cu bronz la campionatele mondiale şi europene din 1966, obţinînd aceeaşi medalie şi la campionatele europene din 1967), cu bulgarul Kosabov (locul V la campionatele mondiale din 1966.

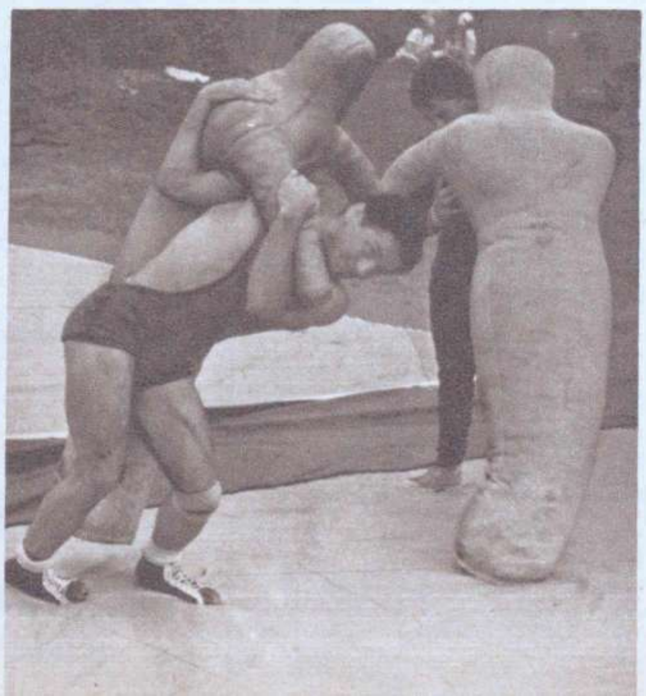
Asistînd la pregătirile lotului nostru, ne-am putut crea o părere bună despre forma componenţilor săi. Ambiţia şi conştiinciozitatea la antrenamente, optimismul care se citea pe feţele lor, în jocul muşchilor, dădeau siguranţa unor comportări valoroase din partea celor opt membri ai echipei României la cea de a XVI-a ediţie a campionatelor mondiale de lupte greco-romane.

Pe duminică la prînz, să ne felicităm medaliaţii!

Ion Baciu într-un antrenament solitar cu extensoarele.

Manechinele de piele umplute cu latex servesc drept parteneri foarte buni lui Ion Baciu şi Cornel Turturea.

PARCUL COPILULUI ESTE AL... COPIILOR!

Gimnastică. Un exercițiu de ansamblu.

Volei. Se înfruntă străzile „Fruntașului" și „Virgil Pleșoianu".

Eram curioasă să văd dacă această frumoasă bază sportivă este într-adevăr a copiilor, mai ales acum, în vacanța mare; dacă-și confirmă numele....

Așadar, iată-mă la drum, însoțită de colegul meu, fotoreporterul Paul Romoșan, spre inima cartierului Steaua CFR, acolo unde se află Parcul Copilului.

•

«Elevi între 8 și 14 ani, în timpul verii, aveți posibilitatea să practicați voleiul, handbalul și fotbalul în cadrul taberei sportive, organizată de clubul sportiv raional Grivița Roșie, în incinta Parcului Copilului» — așa glăsuiește afișul care te întîmpină la intrarea bazei sportive amintite. Anunțul acesta, pe care l-am mai întîlnit și la intrarea multora dintre blocurile noi ale cartierului și în curtea majorității școlilor din raion, a trezit un deosebit ecou în rîndurile copiilor. Așa se explică numărul mare al celor care s-au prezentat pentru înscriere la «secretariatul» amenajat ad-hoc în Parcul Copilului. Acolo, în parcul lor, copiii din raionul Grivița Roșie primesc primele noțiuni de volei, de handbal sau de fotbal, sînt inițiați în probele atletice și în tainele gimnasticii. Un grup de profesori, în frunte cu Olimpiu Chiru, Emilia Vlădescu și Gelu Suliman, se străduiește să facă aceste cursuri de inițiere sportivă cît mai atractive. Ei știu că răbdarea copiilor nu trebuie pusă prea serios la încercare și de aceea alcătuiesc programe zilnice cît mai variate. Excursiile, de exemplu, acum vara, constituie marea pasiune a tuturor copiilor. Care dintre ei ar fi refuzat să participe la memorabila excursie organizată în jurul orașului București, mai ales că se anunțase din timp că punctul terminus va fi la Grădina zoologică Băneasa? Probabil că atunci cînd va începe școala și profesorii vor cere copiilor să povestească cele mai frumoase amintiri din vacanță mulți dintre ei vor descrie cu lux de amănunte plimbările și întrecerile de înot, la care au participat la ștrandul C.F.R. Băneasa, la cel de pe Argeș sau la Snagov, unde au fost însoțiți de profesorii din tabără.

Tot aici în parc a început, se pare, rivalitatea sportivă dintre străzi. Campionatele de stradă au stîrnit un interes deosebit nu numai în rîndurile copiilor, ci și printre... selecționerii clubului Rapid.

Cînd micii fotbaliști au auzit că «nea Tache Macri vine să asiste la meciurile de fotbal», pregătirile vedetelor în devenire au fost cu totul și cu totul deosebite. Profesorii ne-au spus că în ziua aceea mulți dintre copiii care veneau de obicei destul de ciufuliți s-au prezentat cu frizuri impecabile. Doreau să placă cu orice preț. Cine nu vrea să joace la juniorii Rapidului? Cineva le-a povestit puștilor însetați de gloria sportivă că fotbalistul Dan Coe, rugbiștii Viorel Moraru, Mihai Wusek, Valeriu Irimescu și mulți alții au fost «descoperiți» chiar aici, în Parcul Copilului...

•

Frumoasa și lăudabila inițiativă luată de Consiliul raional Grivița Roșie pentru educație fizică și sport și de Secția de învățămînt a Sfatului popular din raionul respectiv a făcut ca, într-adevăr, Parcul Copilului să-și merite pe deplin numele.

Rodica VIȘAN

Handbal. În apropierea semicercului cresc emoțiile.

Fotbal. Uneori, un dribling este bine venit.

ATACĂ TINEREȚEA!

Se exersează upercutul, din păcate una din loviturile puțin uzitate de boxerii noștri. În stînga, antrenorul Mielu Doculescu, în dreapta, campionul Nicolae Streașină.

«Mai sus! Mai sus!» — îi îndeamnă Gheorghe Iliuță (în centru) pe juniorii din grupa sa.

Vorbind despre turneul final al campionatelor republicane individuale de box, arătam că asaltul tinerilor dornici de afirmare a fost, la această ediție, destul de anemic. Consacrații au... tăiat cu destulă ușurință (cu foarte mici excepții) aripile tinerilor care încercau să... zboare spre titluri. Acest lucru a fost posibil numai datorită faptului că promoția dornică de afirmare s-a prezentat la întrecere fără atuuri majore de forță, de rezistență și îndeosebi de tehnică. Spuneam atunci că acest decalaj valoric între «azi» și «mîine» se datorește faptului că mulți dintre antrenorii noștri, în goană după rezultate rapide, au lăsat pe planul doi munca de instruire a juniorilor, schimbul de mîine al consacraților de azi. Urmărind ideea, am vizitat de curînd tabăra de juniori organizată la Galați. Erau concentrate acolo cele mai puternice forțe pugilistice ale juniorilor din întreaga țară. Despre acești băieți merituoși și despre vrednicii lor antrenori ne-am propus să spunem cîte ceva în cele ce urmează. Am asistat la unul din antrenamentele celor 41 de juniori selecționați, antrenamente conduse de Mielu Doculescu, Gheorghe Preda, Gheorghe Zamfirescu, Gheorghe Iliuță și Ion Marcu.

Privindu-i pe tinerii pugiliști, am încercat să zăresc printre ei pe urmașii lui Linca, Negrea și Gîju. De multe ori m-am stabilit la cîțiva și tot de atîtea ori mi-au atras atenția alții. Greu de ales. Fiecare Petre Pop. Un Ciucă în devenire: este rapid în execuții, are o bună viteză de reacție și un tir precis. Prima confirmare oficială a acestor calități a primit-o anul acesta, odată cu cucerirea centurii de campion la categoria semimuscă.

Constantin Lică, campion anul trecut la categoria cocoș, ne-a amintit mai mult de Puiu Nicolae. Cam aceeași predilecție pentru stîngile la ficat, același curaj și aceeași hotărîre în luptă. Dorința de a cîștiga înainte de limită nu și-o poate ascunde nici măcar la antrenamente. Managerul său, Gheorghe Preda, de la Voința București, ni l-a recomandat ca pe un viitor mare campion.

Nicolae Streașină, unul dintre cei trei brașoveni prezenți în tabără, campion la categoria mijlocie mică, surprinde plăcut prin bagajul de cunoștințe tehnice. Felicitări antrenorului său, Mihai Cerchez.

Ar fi fost o surpriză pentru noi dacă printre juniorii din tabără nu găseam și ceva «made in Cîmpulung Muscel». Prea ne-am obișnuit în ultimii ani cu juniori formați la «școala Cristian Panaitescu». Tînărul Ion Voicilă este unul dintre aceștia. Loviturile sale scurte, calmul și luciditatea în luptă i-au adus un titlu de campion la «pană».

În tabăra de la Galați am întîlnit și doi juniori, Alexandru But și Iosif Hercz, formați de proaspătul antrenor Iosif Mihalic, fostul nostru campion. Principalul lor atu: tehnica. Ar fi fost de mirare dacă era altfel. Bravo, Mihalic!

Alergarea contribuie la o mai bună pregătire fizică.

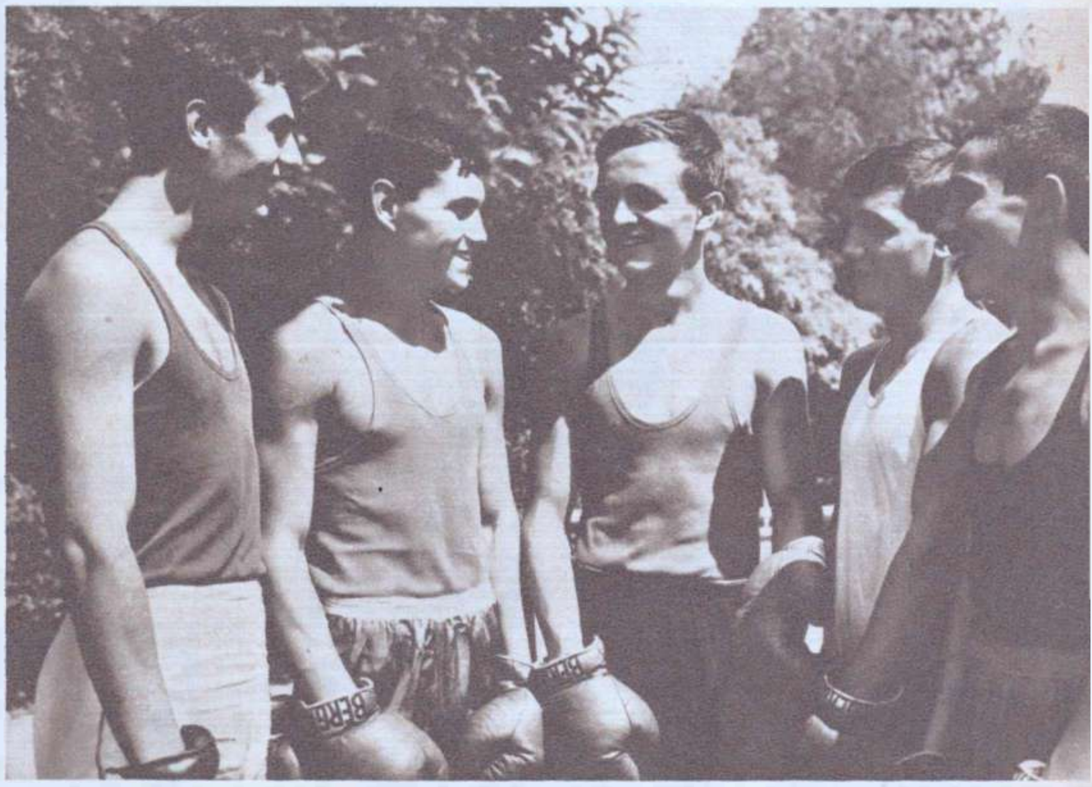
care a avut cei mai mulţi elevi selecţionaţi în tabără. Este, fără îndoială, un semn că, în viitor, dinamoviştii intenţionează să reducă în mod simţitor... importul de pugilişti.

Am discutat cu cei cinci antrenori despre obiectivele urmărite în tabăra de la Galaţi. Printre altele, o bună pregătire fizică şi retuşul deprinderilor greşite. Nu ne-a fost greu să observăm că în procesul de pregătire sînt respectate şi încurajate trăsăturile ce ţin de personalitatea fiecărui boxer. Şi este bine aşa. Niciodată un Gîju nu va alege tactica de luptă a unui Linca, şi invers. Sîntem siguri că la viitoarele finale ale seniorilor mulţi dintre tinerii scăpaţi de graniţele junioratului vor avea un cuvînt greu de spus.

Încă o dată, felicitări celor 26 de antrenori ale căror nume nu le-am menţionat în rîndurile de faţă, dar pe ai căror elevi i-am admirat în tabără.

*

Tabăra juniorilor boxeri organizată la Galaţi şi-a încheiat activitatea. Tinerii pugilişti au plecat acasă. Le-am văzut foile de drum. Surprinzător, dar adevărat, pe nici una din ele nu scria destinaţia Craiova, Timişoara, Brăila, Arad sau Oradea — localităţi cu veche tradiţie în sportul cu mănuşi. Oare în aceste oraşe nu sînt tineri talentaţi dornici să practice boxul? Ce părere aveţi, tovarăşi antrenori?

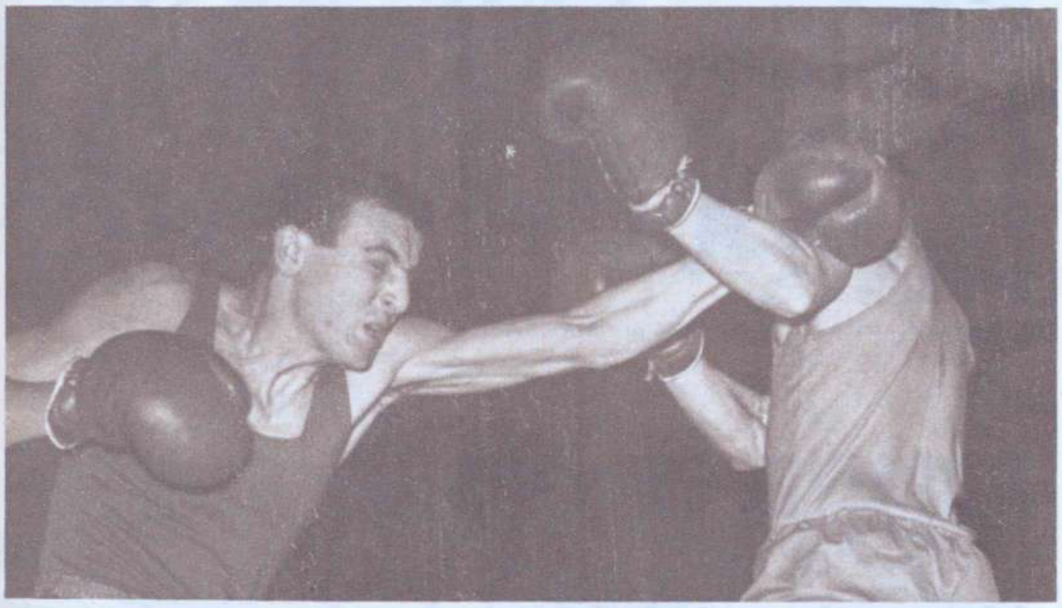

Aceşti cinci juniori posedă cîte o medalie de campion: Nicolae Streaşină, Ladislau Mathe, Ion Voicilă, Constantin Lică şi Constantin Muscă (de la stînga la dreapta).

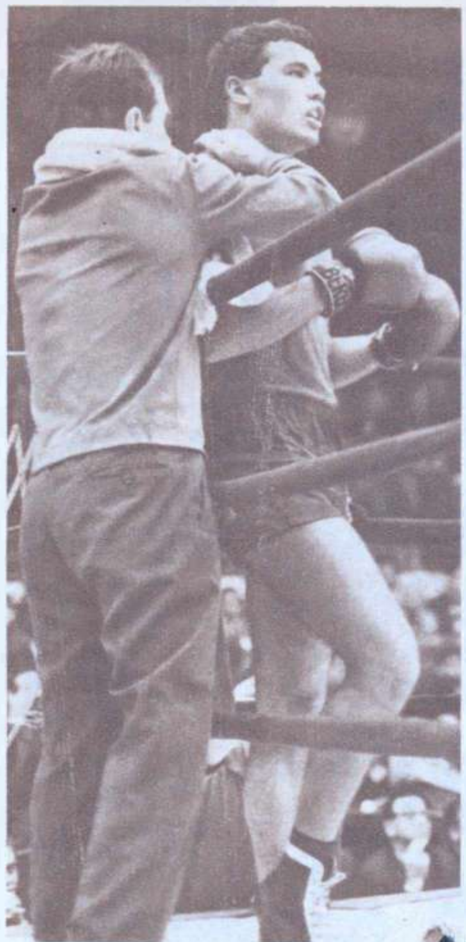
Tînărul antrenor Ion Marcu supraveghează o repriză de box cu umbra.

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE BOX AL ARMATELOR PRIETENE

Campionul european Nicolae Giju (stinga) este, fără indoială, marele favorit la categoria cocoș.

Gheorghe Chivăr și antrenorul său, Ion Chiriac, în așteptarea gongului...

Absent de la «republicane», Constantin Ciucă (dreapta) își va face reintrarea cu prilejul acestui turneu.

Doi oaspeți valoroși: campionul european Victor Agheev (stinga) și Dieter Limant, campionul R.D. Germane.

• CHIVĂR CONTRA AGHEEV
• PUGILIȘTII COREENI VOR DOMINA CATEGORIILE MICI?

Alături de «mondialele» de lupte, Turneul internațional de box al armatelor prietene constituie marea atracție sportivă a săptăminii viitoare. Ringul din potcoava stadionului Republicii va fi din nou împresurat de iubitorii sportului cu mănuși din Capitală, cărora le este promis un program deosebit de interesant.

La ediția din anul acesta a Turneului internațional de box al armatelor prietene, organizată de clubul Steaua București, și-au anunțat prezența cele mai puternice selecționate ale cluburilor Ț.S.K.A. Moscova, Dukla Praga, Honved Budapesta, Vorwärts Berlin, precum și o selecționată militară a R.P.D. Coreeană. În cele ce urmează, cîteva cuvinte despre oaspeți.

Fără îndoială, cu cel mai mare interes sînt așteptate evoluțiile boxerilor sovietici, care au anunțat pentru intilnirile de la București o formație puternică, în frunte cu campionul european Victor

să-l vedem luptînd la «mijlocie». Iată, deci, un adversar cît se poate de redutabil pentru reprezentantul nostru Gheorghe Chivăr. Să vedem dacă elevul antrenorului Ion Chiriac va reuși să obțină mai mult în fața campionului european decît a obținut dinamovistul Ion Covaci la Roma. Ceilalti colegi de echipă ai lui Agheev au, deasemenea, cărți de vizită impresionante. În primul rînd trebuie să vă spunem că toți sînt maeștri sau maeștri emeriți ai sportului, iar Vladimir Larionov (muscă), Alexandr Șașkov (pană), Piotr Cedinovski (semiușoară), Agris Sokoleis (ușoară), Iuri Nesterov (semigrea) și Alexandr Vasiuskin (grea) sînt fie campioni ai Uniunii Sovietice, fie ai armatei sovietice.

Din formația clubului Vorwärts Berlin am reținut în mod deosebit numele titularilor la categoriile mijlocie mică (Detlef Dahn — maestru al sportului. campion al R.D.G., medaliat cu bronz la «europe-

Dieter — maestru al sportului, campion al R.D.G.).

Dukla Praga a selecționat pentru Turneul internațional de la București patru campioni ai Cehoslovaciei (Jan Sarkozi — muscă, Pavel Pavlik — cocoș, Alexander Kovacs — pană și Lasilav Haczei — semimijlocie). De asemenea, printre boxerii cehoslovaci mai sînt și patru tineri, foști campioni naționali de juniori.

La închiderea ediției nu am avut informații despre boxerii maghiari și cei coreeni, dar, despre aceștia din urmă, antrenorul Ion Chiriac ne-a declarat: *«Cred că pugiliștii coreeni vor furniza cele mai mari surprize ale turneului. Mă refer numai la cei de la categoriile mici. Cu greu le vom putea ține piept atît noi, cît și ceilalți participanți la competiție.»*

În echipa Steaua București, care a făcut pregătiri deosebite în vederea confruntării apropiate, figurează cîștigătorii celor trei medalii cucerite la campionatele europene de la Roma: Nicolae Gîju (aur), Constantin Ciucă (argint) și Gheorghe Chivăr (bronz). Îndeosebi spre aceștia trei se îndreaptă speranțele noastre. Că Gheorghe Chivăr va avea o sarcină extrem de dificilă în fața lui Victor Agheev este foarte adevărat. Dar, să așteptăm meciul. În ultimă instanță, învingătorul este hotărît pe ring...

1

Ediția a cincia își ia zborul

Zile de august la Rișnov.

Echipa de handbal a Liceului 4 din Timișoara se odihnește și... acumulează sub conducerea antrenorului Tiberiu Sfircoci.

Ce reprezintă echipa Liceului 4? Este «ediția a cincia» a școlii timișorene de handbal fete, care a furnizat handbalului nostru, în ultimii ani, jucătoare ca Ana Nemetz, Lucretia Anca (I), Ciosescu, Szekely, Schramko (II), Arghir, Brație, Hrivar (III), Crăineanu, Simo, Metzenrath (IV), iar anul acesta, «ediția a cincea», cu Badiu, Dobrea, Murgu, Avasiloaie, Mihăiescu si toate celelalte.

Elementul cel mai interesant — deocamdată — al acestei echipe este vîrsta componentelor. Toate sînt născute în 1953 și 1954. Subliniind remarcabilul nivel al acestei echipe de fetițe, trebuie să mai adăugăm un alt element de interes: aproape toate jucătoarele «ediției a cincea» sînt fruntașe la școală. Rodica Dobrea deține premiul I pe școală cu 9,92; o urmează Tinca Avasiloaie cu 9,56; Diana Murgu (9,22), Ioana Mihăiescu (8,75), Dana Badiu (8,72) si așa mai departe.

Omagiind încă o dată tradiția și seriozitatea școlii timișorene de handbal (concretizează și în «detaliu Rîsnov») urăm succes «ediției a cincia» și inimosului său antrenor Tiberiu Sfircoci.

Fotografiile semnate Jacqueline Zvonevschi reprezintă:

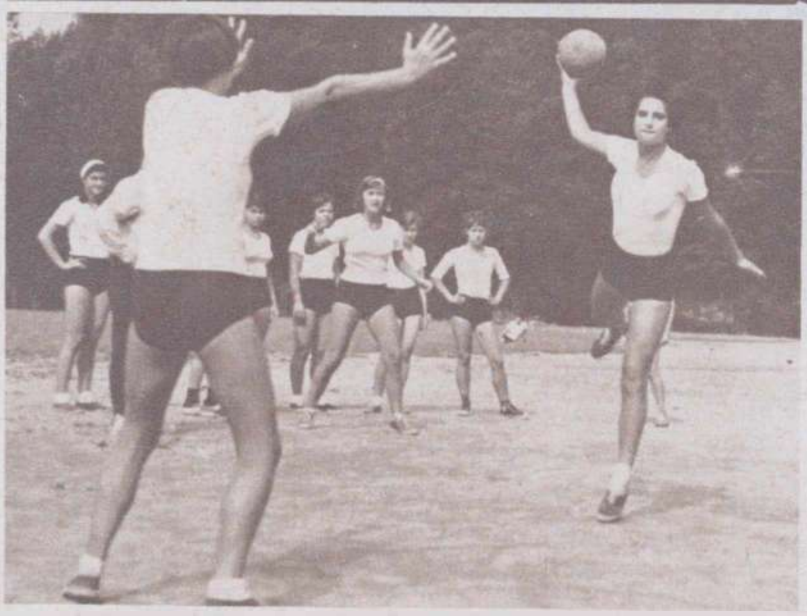
1. Echipa Liceului 4 la... Acapulco. Așa a fost «botezat» colțișorul de rai de pe Valea Cetății Rîșnovului.

2. Trage Diana Murgu, «tunarul» echipei. Portar: Dana Badiu.

3. INTERMEZZO în costume de baie. Plonjonul trebuie să intre în mod obligatoriu în peisajul «Acapulco».

4. Și din nou la lucru, pentru desăvîrșirea pregătirii fizice.

P.S. În toamna aceasta, Liceul 4 și «metamorfozele» sale (Școala medie 4, Banatul) vor sărbători a zecea aniversare. «Ediția a cincia» e gata de salut.

2

3

4

START cu înceti

1

Deci, etapa a doua a accentuat
sia că ghetele jucătorilor sînt pl
plumb.
Campionatul se urnește greu.
sia lipsei de pregătire e mereu m
sistentă.
Un exemplu?
Rapid, Steaua și Petrolul, adi
dintre echipele care ne vor repr
în Cupele europene și care — în
tea acestui fapt — ar fi trebuit s
un avans de pregătire, au adu
PUNCTE (!) din 12 POSIBILE.
De-a dreptul inexplicabilă este
rea» la Steaua. După cîteva no
spectaculoase, cîștigătoarea «
României» a oferit duminica trec
spectacol imposibil de prevăzut
de fund — considerată «o proble
zolvată» — manifestă o indiscipli
tică gravă, pe care ieșirea lui J
amplificat-o la maximum. În li
mijloc, Dumitru Popescu joacă cu
mărate potriveli și... opinteli, c
din acest compartiment «de leg
o simplă iluzie. În atac, extremel
în... gol. Pantea și Sorin Avrar
ales) n-au izbutit nici o învăluire
dașilor adverși, iar în privința
combinativ, ce să mai vorbim...
DINAMO București, după cel
puncte mari obținute la Ploiești
disciplinei tactice în ap re. I
internaționalul Gherghel i-a ia
o admirabilă seriozitate pe fos
coechipier Grozea, a renunțat b
rigoarea tactică în apărare, tr
pe Oblemenco — de pildă — cu
țină... condescendență decît pe (
A fost suficient ca Nelu Nun
să fie abandonat o singură dată de c

2

1. A.S.A. Tg. Mureș—STEAUA 2—1. Pantea pare speriat de hotărîrea lui Tîmpănaru.

2. FARUL—PETROLUL 1—0. O imagine a «stilului» dezordonat în care s-a desfășurat jocul.

3. FARUL—PETROLUL 1—0. Mihai Ionescu, după ce a asistat la «golul lui Sfetcu» din prima etapă, a izbutit să fie, la Constanța, cel mai bun om de pe teren. Primii care o atestă: Mocanu (4) și Pahonțu.

4. F.C. ARGEȘUL—STEAGUL ROȘU 0—0. Adamache plonjează, atacat de Olteanu și asistat de Roma (6) și Kraus.

4

3

torul

— mereu mai dezordonat —, pen-
, Oblemenco să înscrie golul care
ă schimbe întreg cursul meciului.
namo se simte — mai mult ca ori-
— lipsa elementului surpriză în a-
ursa lui Pîrcălab din zilele lui bune
ul sau, mai exact, amenințarea de
lui Frățilă. E adevărat că acciden-
lui Frățilă e tare neplăcută, iar
slabă a lui Pîrcălab — o realitate,
rebuie găsită o soluție. Actualul
ărunt combinativ (vezi Lucescu-
-Haidu), la care se înscrie cu multă
e și tînărul Dumitrache, poate da
ate numai dacă beneficiezi de ero-
nui Sfetcu sau Bitlan.
oid, după ce a rămas la start, a ob-
o «contraperformanță» la Arad,
înd astfel o amînare pentru jocul
eaua. Feroviarii au — în raport cu
lte echipe — avantajul omogenită-
re e, însă, spulberat de **spleen**-ul
estat aproape periodic de unii din-
ucătorii săi.
patra echipă bucureșteană — Pro-
l — a uimit întreaga țară printr-o
ență care aruncă o lumină... spec-
asupra unei echipe de categoria A.

*

ipele provinciale au luat, în orice
n start ceva mai fericit. Cu excep-
trolului (care își caută cu insistență
ula), toate celelalte sînt cel puțin
na lui 50%.
mele două etape lasă o neplăcută
esie de nivelare (în jos) a valorilor.
punem doar pe seama neglijenței
egătire a unora și pe plusul de zel
ora? Ar fi cea mai... blîndă alter-
ă.

Ioan CHIRILĂ

A.S.A. Tg. Mureș, lider după două etape. **Sus: Balasz, Siko, Timpănaru, Bay, Czako, Dodu, Bartok, Jos: Lungu, Raksi, Pavlovici, Dumitriu III.**

Și totuși...

Pe fondul «startului cu încetinitorul», pe fondul spectacolului cenușiu al cuplajului de duminica trecută, care a permis (totuși!) echipelor bucureștene obținerea primului punct, în ceasul al doisprezecelea, în fața publicului propriu, după 360 de minute de joc, un singur amănunt reconfortant: puterea de muncă a echipelor A.S.A. și Universitatea Craiova.

Mureșenii, lideri nesperați după două etape, au jucat cu o sobrietate exemplară în apărare, iar cei doi mijlocași (Dodu și Șiko) au făcut o risipă de efort care îi onorează. În sfîrșit, atacul, deși n-a periclitat prea mult poarta gazdelor, a avut o insistență permanentă, venind mereu în ajutorul apărării. Singurul exceptat de la efort a fost Pavlovici (care are cîteva kilograme în plus), dar executarea admirabilă a celor două lovituri de la 11 m îi acordă dreptul de înscriere în replică, în viitor.

O notă în plus pentru învingerea unui handicap incontestabil: tracul debutului pe stadionul «23 August».

Și încă o notă pentru munca de pînă acum a lui Tiberiu Bone, care, evident, nu cultivă spectaculosul gratuit, pornind de la realitățile echipei sale.

*

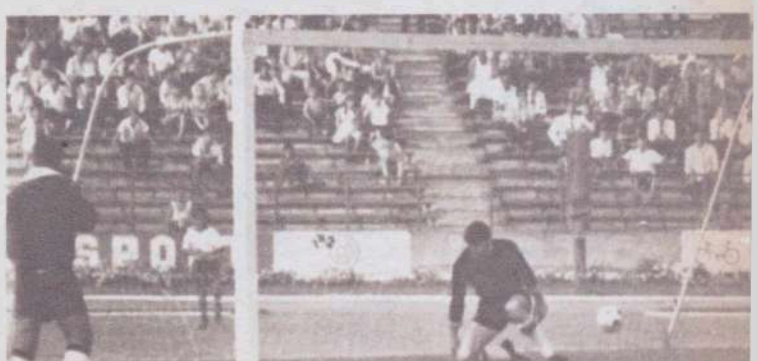
Universitatea Craiova a «spart ghinionul» comportărilor slabe în fața «celor trei mari» ai Capitalei. Și acest lucru — ca și în cazul mureșenilor — prin muncă. Niță s-a înșurubat pe tot terenul, Deselnicu s-a dăruit pînă la... uitarea lipsurilor tehnice. Sfîrlogea a «navigat» derutant pe stînga, iar Oblemenco s-a năpustit de zeci de ori, amenințînd mereu. Luciditatea cu care a «transformat», peste Datcu, la deschiderea scorului, îl anunță greu de bătut în lupta pentru titlul de golgheter.

Oltenii și mureșenii au luat un start bun, adunînd 7 puncte din 8 posibile! Această «recoltă» are la bază MUNCA vizibilă din teren și — desigur — plusul de muncă la antrenament. Iată de ce am considerat necesar să le acord cîteva rînduri ÎN MOD SPECIAL.

I. CH.

Haidu (Steaua), dublu K.O. Învingător: Pavlovici.

DINAMO BUCUREȘTI—UNIVERSITATEA CRAIOVA 2—2. Corner la poarta lui Pîrcă. De la stînga la dreapta: Deliu (4), Ivan, Nunweiller III (la balon), Strîmbeanu, Naghi.

«Duelul» Fiala (dreapta) căpitanul echipei F.C. Austria și Solymosi (Ujpesti Dozsa)

F.C. AUSTRIA e mai mult decît un nume ilustru

Sînt poate mai bine de 30 de ani de cînd am auzit de o formație celebră pe acea vreme în intreaga lume. Deși eram copil, numele acestei echipe mi-a rămas bine intipărit în minte: F.C. Austria din Viena. Și cîțiva jucători de mare clasă care au jucat în această formație ii mai rețin: **Sindelar** — omul cu un șut formidabil, **Bimbo Binder** — denumit «tunarul», pentru aceleași calități cu ale colegului său mai sus amintit, fundașul **Nausch**, despre care se spunea că avea o înălțime de baschetbalist și un corp de luptător și de mulți alții, care uimeau lumea in faimoasa echipă minune austriacă («Wunderteam»). Școala vieneză de fotbal, care a făcut o epocă în fotbalul antebelic, era reprezentată cu cinste și admirație de F.C. Austria. Dar acesta a fost trecutul. Prezentul?

F.C. Austria este și azi, poate datorită trecutului ei glorios, cea mai simpatizată formație din Austria, echipa cel mai mult solicitată în turneele de peste hotare. Poate pentru trecutul ei, poate pentru faptul că antrenorul «austrianilor» este un fost fotbalist de celebritate mondială, fostul căpitan al unei selecționate a F.I.F.A.-ei (Ernst Ocwirk) și poate pentrucă F.C. Austria a știut să păstreze tradițiile «valsului vienez» și să le îmbine în mod armonios cu un «catenaccio» italian (cu libero) — pentru a da mai multă siguranță apărării.

De 3 ani, de cînd Ocwirk este antrenorul acestei echipe, el nu a reușit să-și ducă prima dorință la îndeplinire: cîștigarea campionatului, deși (ca și Rapid București) a fost întotdeauna la «mustață» față de primul loc. A cîștigat în schimb «Cupa», ce-i drept în imprejurări foarte fericite: datorită sorților (în finală: 1—2 și 1—0 cu Linzer A.S.K.). Ocwirk nu s-a lăsat furat de acest trofeu și a făcut remanieri structurale în echipă: a eliberat toate numele sonore (Buzek, Jacare, Oczan Geyer etc) și a primit în schimb jucători mai serioși, care, după cum spun susținătorii, au împrospătat «sîngele» echipei. Figura centrală a echipei este iugoslavul Markovici, fostul stoper al selecționatei Iugoslaviei la C.M. din Chile, acum înaintaș, care vine de la Wiener Sportklub cu o frumoasă carte de vizită: locul al doilea în clasamentul golgeterilor în ediția de anul trecut. Alte achiziții: portarii Schneider și Szanwald, înaintașii Knoll, Ridel și Poindl. Căpitanul echipei este Fiala (27 ani). Cei mai tineri: Ridel, Hickesberger (19 ani), Prowaznik (20 ani), Sara (21 ani). Decanii de vîrstă: Szanwald (36 de ani), Markovici, Frank și Knoll (29 de ani). Media de vîrstă: 24 ani.

Echipa etalon: **Schneider — Nowy, Frank, Fröhlich — Hiesel, Dirnberger — Parits, Knoll, Markovici, Hickersberger, Fiala.**

Obiectivul lui Ocwirk: să cîștige campionatul în acest an, spre bucuria numeroșilor suporteri vienezi.

Și încă un amănunt: F.C. Austria din Viena este una dintre echipele cu cea mai bună pregătire fizică din campionatul austriac. Deviza lui Ocwirk: «**Astăzi cîștigă echipa care, în afară de cunoștințele tehnice, are o rezistență fizică mai mare.**» Și are dreptate.

Ion OCHSENFELD

Omul în care austriecii își pun cele mai mari speranțe este iugoslavul Markovici (fotografia de sus)

Dirnberger, «joly-jockerul» echipei F.C. Austria, joacă mijlocaș, cu predilecție în apărare.

Acesta este noul portar al echipei Austria: Sepp Schneider, care a activat la Wiener Neustadt.

Cu WALTER WINTERBOTTOM

despre SPORTUL REGE

Figură marcantă a fotbalului mondial, Walter Winterbottom, după ce a abandonat o glorioasă carieră de jucător, s-a dedicat profesiunii de antrenor, pregătind aproape trei decenii echipa Angliei. În anii din urmă el i-a lăsat locul lui Alf Ramsey care, în clipele triumfului de pe «Wembley» n-a uitat că adună și roadele muncii migăloase a predecesorului său.

Winterbottom este astăzi directorul Organizațiilor sportive din Marea Britanie, ocupîndu-se — în principal — de copii și juniori. Englez sută la sută, înalt, uscățiv, cu un aer de lord, netrădînd nici pe departe cei aproape 60 de ani pe care îi poartă, ilustrul tehnician mi-a fost vecin în tribuna stadionului Lujniki din Moscova la meciul de fotbal Ț.S.K.A.—Dinamo Kiev. Prilejul a fost, desigur, unic și n-am ezitat să-i pun cîteva întrebări.

— Dv., ca slujitor statornic de peste 40 de ani al fotbalului, cum explicați marea și mereu crescînda popularitate a acestui joc sportiv?

— Am să vă răspund, istorisindu-vă o întîmplare autentică, petrecută, la noi, în Anglia. Se spune că în ziua unui mare derbi hipic, proprietarul principalei crescătorii de cai de curse, direct interesat în întrecere a fost văzut nu la hipodrom — cum ar fi fost normal — ci în tribuna unui stadion pe care se desfășura un meci din campionatul ligii a 4-a.

«Cum, domnule, caii pe care-i aveți luptă pentru marele premiu și dv. vă aflați aici?» *l-a întrebat, stupefiat, un reporter pe marele «turfman».*

«Vă mirați? Caii mei au fost cronometrați ieri și eu știu — absolut precis — cît vor alerga și pe ce loc se vor clasa. Aici, în schimb, se poate întîmpla orice!»

Iată, dar, un prim punct de atracție (și poate cel mai important) al fotbalului. Neprevăzutul! Surpriza, care dă o savoare deosebită acestui joc. În el, calculul hîrtiei și al probabilităților se răstoarnă cel mai des. Fotbalul este atît de complicat, încît — de cît să discutăm — cel mai simplu mi se pare să-l... joci!

Un alt atribut care îi dă o popularitate neegalată de nici un alt sport este, socotesc eu, lupta pe care o prilejuiește, luptă dată — în egală măsură — între tactici și sisteme, între voințe și personalități. Apoi, nicăieri tribuna nu participă atît de direct la întrecere (deseori crîncenă) cum se petrece în fotbal. Factorul emoțional al acestui joc este un însemnat «atu» al marii sale popularități. În sfîrșit — caracterul colectiv, de asociație, al fotbalului. Oricît de mult am admira (sau am adora) un jucător, sprijinim — totuși — în ultimă instanță — ECHIPA, ei îi adresăm aplauzele și uralele noastre. Din acest punct de vedere, fotbalul, ca și rugbiul, voleiul sau baschetul, are o puternică înrîurire educativă asupra tinerei generații.

Evident, despre atracțiile «sportului rege» se poate vorbi fără capăt și dl. Winterbottom avea, desigur, încă zeci și zeci de argumente. Lăsîndu-i posibilitatea să le expună într-un alt interviu, i-am adresat întrebarea a doua, de data aceasta ca o sferă ceva mai precisă:

— Cum vedeți rezolvat, într-un viitor apropiat, duelul dintre atac și apărare; socotiți că nivelul spectacolului fotbalistic va înregistra, în continuare, scăderi din cauza accentului tot mai pregnant pus pe tacticile defensive, aș spune eu destructive?

— Vedeți dv., jocul acesta se compune din două părți, două talgere ale unei balanțe: apărarea și atacul. Bineînțeles, ceea ce spun eu acum este un fel de «ou al lui Columb». În ultima vreme, cîntarul a înclinat spre defensivă. Aceasta a fost o necesitate a fotbalului. Personal, apreciez în egală măsură și un atac purtat în slalom pînă la poarta adversă, dar și o variantă inteligentă de apărare, care dejoacă un plan șiret. Mie, cel puțin, o fază de acest fel mi se pare și frumoasă și interesantă. Spectatorii

desființarea ofsaidului, mărirea porților etc. Nu cred că ar fi o soluție. Indiferent cît am îngreuna, prin «litera legii», sarcinile apărării, ea va reuși să se acomodeze și să descopere noi «anticorpi». Soluția stă — socotesc — în perfecționarea tehnicii atacanților, în aducerea ei la virtuozitate. În lume avem asemenea jucători și ultimul turneu final al Campionatului mondial n-a fost sărac nici în goluri și nici în faze de mare spectacol. Deși, apărările au funcționat — în general — ireproșabil.

Cît despre «beton» sau «linie», eu cred ca se exagerează puțin, dacă nu chiar se greșește, înscriindu-se fotbalul, un joc dinamic, viu, în statica unor figuri geometrice. Orice sistem este bun atîta timp cît este bine aplicat!

În sfîrșit, o ultimă temă de discuție: *pregătirea și conștiinciozitatea jucătorului.* Inevitabil, vine vorba despre profesia de fotbalist, despre fotbalistul de profesie. Winterbottom ne spune:

— Profesionalizarea fotbalului și a altor discipline a fost o necesitate care a survenit în mod obiectiv în procesul de dezvoltare a sportului. Solicitările tot mai mari, orele sporite de antrenamente, avalanșa de jocuri (în jur de 50 pe an), toate acestea au condus la ideea de a-l transforma pe fotbalist într-un om cu o înaltă calificare sportivă. Bineînțeles, pentru spectacolul pe care-l oferă, el trebuie să fie plătit. Ca și un actor, ca un muzician, ca un cîntăreț de operă. Dacă în artă respingem diletantismul, de ce să-l admitem în sport?

Firește, statutul de profesionist își are avatarurile sale. Dar, de aici și pînă a-i atribui toate viciile, iar amatorismului a-i ridica piedestale, mi se pare un drum destul de lung. Și apoi, credeți-mă, un amatorism prost înțeles sau prost aplicat este mult mai nociv decît un profesionism «curat».

Profesionalizarea obligă, în primul rînd, la seriozitate, la muncă, la viață sportivă. Stanley Matthews, devenit fotbalist profesionist încă înainte de a-și fi luat majoratul, a jucat peste 30 de ani, primind drept recompensă pentru arta sa un înalt titlu de noblețe.

Sigur, actualul statut existent în fotbalul britanic poate suporta îmbunătățiri. Chiar foarte serioase. Există voci care cer crearea unor condiții în care sportivul de profesie să poată face studii, să capete o a doua calificare. De asemenea, se preconizează stabilirea unei vîrste minime pentru trecerea la profesionism. În ciclismul italian acest lucru a și fost stipulat. Totul este ca măsurile pe care le luăm, sau pe care le vom lua, să fie în pas cu viața. Aceasta le dă garanția succesului.

Și iată așa, din vorbă în vorbă, meciul Ț.S.K.A.-Dinamo Kiev s-a apropiat de sfîrșit. În ultimele minute, după ce dinamoviștii dominaseră copios, după ce conduseseră aproape tot timpul, avînd jocul la discreție, ei s-au trezit egalați printr-un contraatac norocos al moscoviților. Scor: 1—1, total nedrept pentru oaspeți!

Winterbottom a exclamat: «*Quod erat demonstrandum*»

Gînduri despre FOTBAL

— Fotbalul modern ne impune să atacăm apărîndu-ne și să ne apărăm atacînd.

— În tactica fotbalului modern, esențială este numai arta marcării și a demarcării.

— A marca înseamnă a împiedica un adversar să primească mingea. Este deci o acțiune preventivă.

— Atacul la om (*tackle*) este o acțiune «curativă», adică deposedarea adversarului de minge, prin luptă cocorectă și bărbătească.

— Deposedarea de minge nu se reduce la a profita întîmplător de pe urma greșelilor adversarilor, ci include o anumită tehnică, destinată a transforma hazardul în certitudine.

— Marcarea și demarcarea nu iau sfîrșit decît o dată cu fluierul final al albitrului.

— Fotbalul se joacă — în principal — cu omul (adversarul direct) și în secundar cu mingea.

— Jocul colectiv se traduce prin deviza toți pentru unul și unul pentru toți. Pe teren el se realizează prin două procedee: 1. Înainte chiar de începerea partidei, fiecare echiper să fie convins că poate realiza un randament maxim jucînd numai pentru ceilalți parteneri; 2. În timpul jocului, să știe, înainte de a primi mingea, cărui coechipier îi poate da o pasă eficientă.

— Opus jocului colectiv, jocul individual nu face decît să frîneze atacul și să distrugă ritmul întregii echipe.

— Jocul constructiv este condiționat de scoaterea simultană din luptă a doi adversari: a celui din preajma jucătorului care execută pasa și a celui din fața coechipierului căruia i se trimite mingea.

— Fotbalul modern se joacă mai ales fără minge, deoarece se știe că pînă și cel mai virtuos n-o poate deține decît maximum 3 minute.

— Numai prin elasticitate poate fi tradus în viață dictonul: toată echipa atacă, toată echipa se apără.

— Orice tactică este valabilă numai prin jucătorii care o aplică.

— Noutatea tactică ne-o dă preluarea unui procedeu vechi sub forme din ce in ce mai subtile.

— Adevăratul fotbalist trebuie să aibă rutina profesionistului și elanul amatorului.

— Tactica nu este decît prelungirea pe planul jocului colectiv a unei tehnici individuale desăvîrșite.

— Joc ofensiv? Joc defensiv? S-ar părea că avem de-a face cu două noțiuni contradictorii. În realitate, ele trebuie să fie numai fațetele Ianus ale acestui singur joc fascinant care este fotbalul.

— Setea de a învinge reprezintă o jumătate din victorie.

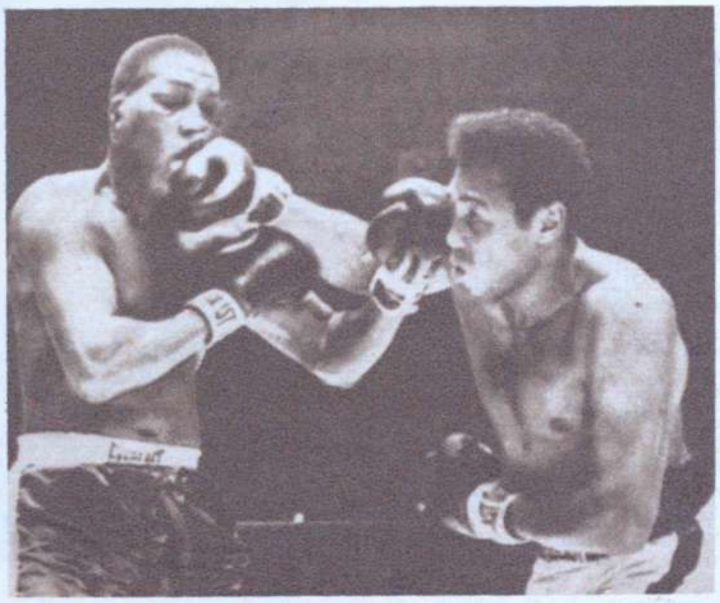
— Fără dăruirea totală a jucătorului, tehnica și tactica devin plante lipsite de sevă. Numai pe fundamentul solid al unei tehnici avansate pot fi construite cele mai neașteptate arabescuri ale fan-

SPORT PE GLOB

Jimmy Ellis a fost instalat drept unul dintre marii favoriți (?!) ai «Turneului celor 8», organizat pentru desemnarea noului campion mondial al greilor. Pentru a vă da seama de «valoarea» viitorului posibil campion mondial, este, credem, suficient să vă spunem că prezumtivul urmaș al lui Cassius Clay ocupa, cu numai cîteva luni in urmă, locul 12 în clasamentul «semigreilor».

Iată-l în imaginea de mai jos pe Jimmy Ellis (dreapta) in timpul meciului său cu Leotis Martin, pe care l-a învins prin K.O. tehnic în repriza a noua. Cu siguranță că, în fața lui Clay, victoria (dacă i-ar fi revenit!!) nu era chiar atît de ușoară.

DERBIUL ATLETIC al sezonului, dintre selecționatele Americii și Europei, s-a încheiat, după cum se știe, cu victoria sportivilor europeni.

Dacă după prima zi a întrecerilor americanii conduceau cu 79—74, în cea de a doua, sportivii bătrînului continent au cîștigat majoritatea probelor, reușind să stabilească un scor favorabil lor: 169—155 (109—100 la masculin și 60—55 la feminin).

În fotografie, finalul cursei de 100 m plat. Francezul ROGER BAMBUCK, egalînd recordul țării sale (10,2), a cîștigat proba în fața americanului Willy Turner (10,3).

TURNEUL ECHIPEI DE RUGBI a Franței în Africa de Sud a fost socotit ca un adevărat dezastru de către presa franceză de specialitate.

Într-adevăr, rezultatele *test*-meciurilor susținute de către reprezentanții cocoșului galic în compania reprezentativei Africii de Sud nu au avut darul să-i mulțumească pe iubitorii balonului oval din Franța. Iată scorurile cu care s-au încheiat cele patru partide Africa de Sud — Franța: 26—3 la Durban, 16—3 la Bloemfontein, 14—19 la Johannesburg și 6—6 la Capetown.

În fotografie, o fază din ultima partidă. La balon, francezii.

PENTRU IUBITORII NATAȚIEI, numele inotătorilor francezi Alain Mosconi și Danielle Dorleans sînt bine cunoscute. Pe cele două vedete al bazinelor franceze le puteți vedea în fotografiile de mai sus, realizate cu prilejul recent disputatelor campionate de natație ale Franței. Întrecerile au avut loc la «Stade nautique Georges Vallerey» din Paris și s-au soldat cu cîteva noi recorduri franceze.

În fotografia din stinga — echipa clubului nautic Marseille, campioană la 4×100 m liber: Bentosela, Bretones, Mosconi și Manie. În cea din dreapta — cvartetul feminin al aceluiași club, campion la ștafeta de 4×100 m: M.C. Theureau, Annie Vannaker, Danielle Noel și Danielle Dorleans (de la stinga la dreapta).

de la CORESPONDENȚII nostri

„BROSCUȚELE"

Căldura mare a redus foarte mult din teama de apă a copiilor începători în ale natației. Priviți fotografia alăturată. În timp ce una din seriile de șase «broscuțe» a ajuns cu chiu cu vai la «sosire», unde, după cum se poate vedea, se mai fac unele corectări de... stil, alți pasionați ai înotului așteaptă nerăbdători să intre în apă. Este un aspect de sezon de la centrul de învățare a înotului organizat la Brașov de către Consiliul regional pentru educație fizică și sport.

Foto: CRISTEL OTTMAR
Brașov

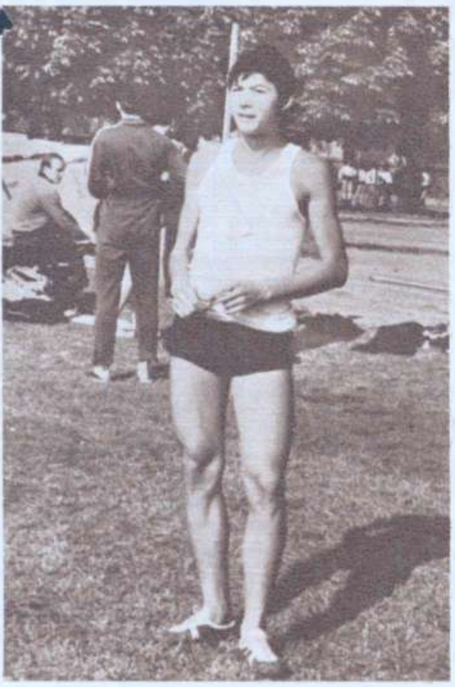

RECORDMEN LA JUNIORI

Printre rezultatele bune înregistrate la campionatele republicane de atletism ale juniorilor, care au avut loc la Cluj, se numără și cel de la săritura în lungime — 6,88 m — realizat de Milo Ling, de la clubul sportiv Viitorul din București. 6,88 m reprezintă un nou record republican de juniori categoria II-a, la săritura în lungime.

Iată-l în fotografie pe tînărul recordmen.

N. D. NICOLAE

11 FETE TALENTATE

La etapa regională a competiției dotate cu «Cupa micului handbalist», care a avut loc la Ploiești, cea mai tînără formație de fete participantă la întreceri a fost cea a Liceului Vălenii de Munte din raionul Teleajen. Vîrsta mică (toate jucătoarele sînt născute în 1953 și 1954) și slaba experiență de joc au fost compensate de talent și școlărițele din Vălenii de Munte au reușit să ocupe primul loc în competiție, spre satisfacția lor și a profesorului Călin Turcu, antrenorul echipei.

În fotografie, cele 11 handbaliste talentate împreună cu antrenorul lor.

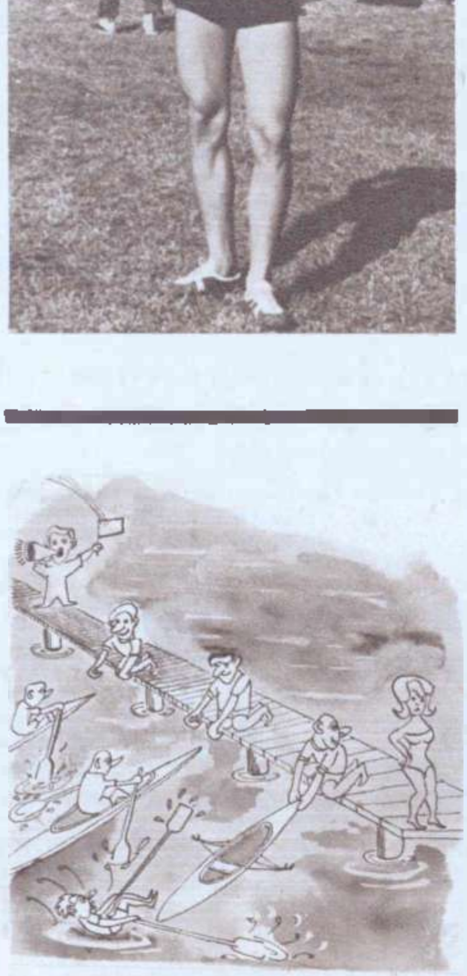
5 TITLURI CONSECUTIVE

Echipa juniorilor de la Aurul Brad, pregătită de inimosul antrenor Ioan Aliman — fost jucător de bază în formația Mica Brad — a cucerit titlul de campioană a regiunii Hunedoara la fotbal, pentru a 5-a oară consecutiv. Frumoasele rezultate obținute de tinerii fotbaliști se datoresc atît interesului și pasiunii cu care s-au pregătit la antrenamente, cît și seriozității și competenței antrenorului Ioan Aliman.

În fotografie, campionii. De la stînga la dreapta, sus: Ioan Aliman — antrenor, Codreanu — arbitru, Cristea, Decebal, Gabor, Faur, Circo II, Drăgan, Tudor — conducătorul echipei. Jos: Tiștea — arbitru, Ilinca, Guran, Ștefan, Gavrileț, Berindei.

MIHAI SUSAN
Brad

Desen de
Octavian COVACI

POȘTA redacției

ADRIAN LAZĂR — Cluj. După cum ne comunicați, faza care a stîrnit protestele publicului în meciul de baraj pentru divizia C, dintre echipele Gloria Bistrița și Știința Tg. Mureș, s-a petrecut în următoarele împrejurări: «În apropierea careului de 16 m al echipei Știința, un fundaș al acestei formații a degajat puternic mingea. În fața lui, la vreo 4 m, se afla un jucător de la Gloria, care s-a întors cu spatele pentru a nu-l lovi balonul. Dar mingea l-a atins și din el a ricoșat la un coechipier care, însă, se afla în ofsaid. Arbitrul C. Sotir a fluierat ofsaidul, iar publicul a protestat.» Ne întrebați dacă arbitrul a procedat corect, ținînd seama de faptul că jucătorul care a pasat mingea a făcut-o cu totul involuntar. Pentru a vă da un răspuns cît mai competent, am cerut și părerea cunoscutului arbitru internațional Mihai Popa. Iată răspunsul său: «A fost ofsaid, pentru că jucătorul din ofsaid a primit mingea (lovită sau doar atinsă, nu contează) de la un coechipier.» Deci, este clar, arbitrul C. Sotir a procedat corect. a fost ofsaid.

MARIA MACOVEI — Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Ați ajuns la concluzia că «nu va mai trece prea mult timp pînă se va organiza și un campionat mondial de fotbal feminin» și ne întrebați dacă fotbalul «își va găsi partenere credincioase și la noi în țară, care să dea o replică tare elvețiencelor și italiencelor. S-ar putea să mai fie și alte amatoare care, ca și dumneavoastră, așteaptă cu nerăbdare marea confruntare fotbalistică dintre femei. Oricum, pînă atunci, vă recomandăm să faceți gimnastică sau să jucați handbal, volei sau baschet. Nu de alta, dar am fi dezolați să nu fiți în formă tocmai atunci cînd va începe campionatul mondial feminin de fotbal...

VLAD DUMITRESCU - București. Prea multe întrebări. Vă răspundem la prima. Iată care au fost medaliații cu aur la primele două ediții ale «mondialelor» de caiac-canoe. **Ediția I — 1948:** caiac 1—500 m Frederiksson (Suedia); ștafeta caiac simplu, 4 × 500 m Suedia; caiac 2—500 m Axelsson — Bjoerkloeff (Finlanda); caiac 4—1 000 m Suedia; caiac 1—500 m (fete) Pilwein (Austria); caiac 2—500 m (fete) Hoff — Svendsen (Danemarca). **Ediția II — 1950:** caiac 1—500 m Koberup (Suedia); caiac 1—1 000 m Fredriksson (Suedia): caiac 1—10 000 m Stromberg (Finlanda); caiac simplu 4 x 500 m Suedia; caiac 2—500 m Glasser — Hedberg (Suedia); caiac 2—1 000 m Glasser — Hedberg (Suedia); caiac 2—10 000 m Akerlund — Wetterstroen (Suedia); caiac 4—10 000 m Suedia; canoe 1—1 000 m Holacek (Cehoslovacia): canoe 1—10 000 m Boutigny (Franța); canoe 2×1 000 m Brzak — Kurdna (Cehoslovacia); canoe 2—10 000 m Brzak—Kurdna (Cehoslovacia); caiac 1—500 m (fete) Saimo (Finlanda).

TRAIAN BALAMACE — Constanța. Ne-ați trimis o caricatură «fără cuvinte». Nici o grijă. Vom fi discreți!

ION OLTEANU — Reșița. 1) Meciul de fotbal dintre reprezentativele României și Uniunii Sovietice, disputat la 2 august 1959, la București, și încheiat cu rezultatul de 0—0, a fost condus de arbitrul polonez Alexandrowicz. 2) Prima întîlnire România—Cehoslovacia, la fotbal, a avut loc la Cluj, la 1 iulie 1923. Oaspeții au învins cu 6—0.

IONUȚ TEODORU — Brașov. Iată care au fost campionii olimpici la lupte greco-romane, la J.O. din 1960: Dumitru Pîrvulescu (România), Oleg Karavaev (U.R.S.S.), Sille Muzahir (Turcia), Avtandil Koridze (U.R.S.S.), Bayrak Mihat (Turcia), Dimitro Dobrev (Bulgaria), Tevfik Kiss (Turcia) și Ivan Bogdan (U.R.S.S.)

MAGAZIN sportiv

BUCURIA DUȘULUI

Căldură mare! Atît de mare, încît nici apa din bazin, care a furat soarelui prea multe grade, nu mai poate potoli setea de răcoare. Dușul a rămas în continuare antidotul cel mai eficient al arșiței. Dar nu orice duș. Cel de-acasă, din baie, nu se poate compara cu cel de pe marginea bazinului, care este, după cum se poate vedea, foarte, foarte plăcut.

UMBRELUȚA

Canicula care reușește să topească asfaltul de pe trotuare nu izbutește să micșoreze plăcerea unei plimbări cu barca pe lac, chiar dacă pentru acest lucru trebuie să... tragi la rame. Oricum, credem că acest divertisment sportiv este foarte plăcut, mai ales atunci cînd umbreluța te apără de razele soarelui...

SURSĂ DE INSPIRAȚIE

De curînd introdus în Statele Unite, fotbalul cîștigă din ce în ce mai mult teren. În numeroase orașe americane se face o intensă și originală propagandă pentru «sportul rege». Nici casele de mode nu au rămas pasive în fața acestui efort sportiv. Iată în fotografie trei manechine, angajate să apară pe o scenă din

„CUPA RAPPAN"

Mai mulți cititori ai revistei noastre ne-au întrebat cum arată Cupa Rappan, acordată echipei cîștigătoare a competiției fotbalistice cu același nume, competiție la care participă mai multe formații de club din Europa. Vă prezentăm trofeul în fotografia alăturată. **DIETER LINDNER**, căpitanul echipei Eintracht Frankfurt — cîștigătoarea ediției din anul acesta — primește Cupa Rappan. Fotbaliștii vest-germani au cucerit frumoasa statuetă învingînd în finală formația cehoslovacă Inter Bratislava (3—2 și 1—1).

DE PRETUTINDENI

● Coechipierii regretatului ciclist englez Simpson, decedat în Turul Franței, au primit în dar de la o necunoscută cîte o medalie de aur.

La 24 de ore după decesul lui Simpson, la hotelul «Regent», o doamnă între două vîrste l-a chemat în salonul de primire pe antrenorul echipei, Alec Taylor, oferindu-i 5 medalii de aur pentru elevii săi. De asemenea, ea a scos din poșetă o altă medalie de aur, cu rugămintea de a-i fi remisă soției lui Simpson.

● Boxerul toreador Luis Folledo, ridiculizat acum doi ani de Laszlo Papp și de Nino Benvenuti, încearcă din nou să devină campion al Europei la categoria mijlocie. El și-a regăsit vocația pentru box, după ce a suferit cîteva eșecuri serioase ca toreador. Forul european de box l-a declarat principal pretendent la centură, stabilindu-i ca adversar pe italianul Duran. Meciul se va disputa, probabil, la Madrid. Se pare, însă, că tînărul Duran este mai puternic decît un... taur, astfel că șansele lui Folledo sînt din nou mici.

● Celebrul fotbalist portughez Eusebio și-a petrecut concediul la Milano. Întrebat de ziariștii italieni dacă nu cumva în sezonul viitor va activa în Italia, «perla neagră» a răspuns următoarele: «Mi-am petrecut concediul la Milano, considerînd că orașul este ideal pentru a mă odihni. Nu intenționez, însă, să rămîn în Italia. La sfîrșitul lunii august, îmi voi relua serios antrenamentele, deoarece voi pleca într-un lung turneu cu echipa mea, Benfica, în America de Sud.»

● Helenio Herrera, antrenorul lui Internazionale, și-a petrecut zilele de concediu la Polul Nord, pentru a se reface după dușurile fierbinți primite în C.C.E. și în campionatul italian. Într-o declarație făcută reprezentanților presei internaționale, el a spus, printre altele: **«După părerea mea, Inter rămîne cea mai valoroasă echipă din Europa și din Italia. Eșecurile noastre se datoresc meciurilor grele pe care le-am avut de susținut cu Torpedo Moscova, Vasas Budapesta și Real Madrid. Nu ne vom descuraja și vom încerca să dominăm, în continuare, scena europeană a fotbalului. În absența lui Inter, cred că C.C.E. va fi cîștigată de Real Madrid.»**

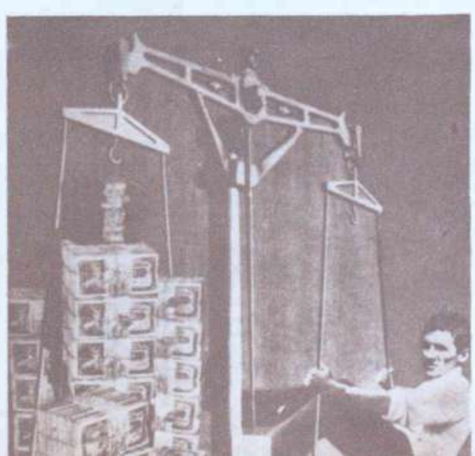
RECORDMAN LA 38 DE ANI

Este greu de spus dacă un alt domeniu de activitate este mai favorabil apariției surprizelor decît cel al sportului. La campionatele naționale de atletism ale Franței, de exemplu, a fost «înregistrat» un campion de 38 de ani. Și încă la una dintre probele cele mai dificile: aruncarea greutății. Este vorba de atletul Colnard, care a aruncat bila la 18,81 m — nou record al Franței. Pînă acum, redutabilul sportiv, pe care îl vedeți în fotografie în timpul aruncării record, a mai ameliorat de două ori recordul țării sale la această probă. După cum se vede treaba, sportivii nu îmbătrînesc cu una, cu două...

65 DE KG=65 DE MILIOANE DINARI

Pentru fiecare kilogram al lui BECEIAȚ, Olimpia Liubliana a plătit cîte un milion de dinari, din care 50 de milioane drept despăgubiri echipei Partizan Belgrad, echipa unde a jucat pînă acum Beceiaț, și 15 milioane jucătorului pentru transfer. Pentru anul 1967, acesta a fost un transfer record în Iugoslavia.

TREI FETE DE AUR

Aceste trei fete, pe fețele cărora se poate citi, alături de bucuria victoriei, oboseala efortului maxim, au stabilit un nou record european și mondial în cursa de ștafetă 3 × 880 yarzi, alergînd distanța în 6 : 25,2. Ele fac parte din echipa de atletism a Angliei, care a învins selecționata Ungariei, la Budapesta.

De la stînga la dreapta: PIERCY (2 : 07,8), LOWE (2 : 08,2) și STIRLING (2 : 09,2). Menționăm că vechiul record al probei (6 : 36,2) aparținea unui trio maghiar.

POFTĂ BUNĂ!

Pe puntea cuterului «Gratitude», un echipaj format din fete și băieți, membrii ai clubului nautic suedez Crusing, așteaptă «înfometat» verdictul bucătarului Michael Rasmussen. Bucătarul, cățărat după cum se vede în vîrful catargului mare, le strigă celor de jos că în curînd masa va fi gata. Această veste bună a fost dată după ce el a controlat dacă bucățile de carne pentru fripturi, care au stat timp de două săptămîni în vîrful catargului, la vînt, sînt... apte pentru grătar.

LAURII ÎNVINGĂTORULUI

Fără îndoială, aceasta este una dintre clipele cele mai fericite pe care le trăiește un sportiv. Coroana din frunze de laur și cupa ce revin întotdeauna învingătorului, aplauzele și uralele spectatorilor, toate la un loc, în cîteva minute, răsplătesc din plin munca grea a îndelungatelor antrenamente. Și tînărul ciclist olandez din fotografie, **Wim Koopman**, a trăit de curînd aceste clipe fericite, după ce a devenit campionul țării sale la sprint pe anul 1967.

PRIMA LECȚIE

Patricia Mosconi, mama înotătorului francez Alain Mosconi, recordman mondial la 400 m liber, învață să înoate. Profesor, fiul ei. Fericita mamă a acceptat pentru prima dată în viață să intre într-un bazin, al cărui fund nu-l poate atinge cu picioarele, abia după ce Alain a devenit «mare». Explicația «actului de curaj» a fost foarte... serioasă: *«Nu puteam să re-*

ÎNTRE AȘI

O discuție, după cît se pare, foarte plăcută. Interlocutori — doi mari ași ai pedalei: celebrul JACQUES ANQUETIL (dreapta) și olandezul JAN JANSSEN. Este foarte probabil ca Janssen să fi adus vorba despre declarația făcută de Anquetil într-un ziar francez, pe tema «unde începe și unde se termină dopingul», în care arăta că «mai toți cicliștii se dopează într-un mod sau altul». După cum se știe, Federația franceză de specialitate a reacționat foarte dur în fața acestor afirmații: i-a luat lui Anquetil dreptul de a participa la campionatele mondiale. Credem că zîmbetul afișat de Jacques în fața prietenului său olandez este doar o mască. Regretele sînt mari...

CURSA MÎNJILOR

Nu de mult, pe hipodromul central din Moscova a avut loc o cursă organizată special pentru mînjii trăpași din rasa Orlov. Cursa a fost dotată cu premiul Barsa — numele uneia dintre cele mai bune reproducătoare ale acestei rase de cai. Desigur că celebra mamă a orlovilor ar fi fost tare fericită să fi putut asista la această cursă, cîștigată de fiul ei, Jar (în fotografie, condus de V. Ratomski).

KEN WALSH renunță la activitatea competițională!

La recentele Jocuri panamericane de la Winnipeg a... plouat cu recorduri mondiale la natație. Unul dintre rezultatele care au atras cel mai mult atenția specialiștilor a fost senzaționalul 52,6 realizat de înotătorul american Ken Walsh la 100 m liber.

Tînărul recordmen are 22 de ani, 1,88 m înălțime și 82 kg, este căsătorit și are o fetiță care nu a împlinit încă doi ani. Ken Walsh își va termina în curînd studiile la Facultatea din Michigan, iar la începutul noui an universitar intenționează să urmeze cursurile de psihologie ale unei școli superioare de lîngă Tampas, în Florida, unde va fi și antrenor de natație.

Dacă recordul mondial al lui Ken i-a uimit, pur și simplu, pe specialiști, cele spuse de el după acest mare succes au stîrnit stupefacție. Walsh a declarat că imediat după acestă ediție a Jocurilor panamericane va abandona activitatea competițională! *«Eu nu voi mai avea timp* — a spus noul recordmen mondial — *să consacru antrenamentelor mai multe ore zilnic, șapte zile pe săptămînă»*.

Întrebat despre metodele sale de pregătire, Walsh a declarat că face două antrenamente pe *zi*, înotînd *zilnic* în jur de zece kilometri...

Iată, mai jos, evoluția recordului mondial la 100 m liber:

John Devitt (Australia) 19—1—1957 la Sydney: 55,2.
John Devitt (Australia) 28—1—1957 la Brisbane: 54,6.
Steve Clark (S.U.A.) 18—6—1961 la Los Angeles: 54,4.
Manuel Dos Santos (Brazilia) 20—9—1961 la Rio de Janeiro: 53,6.
Alain Gottvalles (Franța) 13—9—1964 la Budapesta: 52,9.
Steve Clark (S.U.A.) 14—10—1964 la Tokio: 52,9 — RM egalat.
Ken Walsh (S.U.A.) 28—7—1967 la Winnipeg: 52,6.

Michel Jazy: Pista recordurilor (IV)

Intr-o altă escală, nu mai știu unde, bătrinul Mimoun a «galopat» o jumătate de oră, străbătind in toate direcțiile aerodromul. Nu l-am imitat, temindu-mă să nu fiu ridicol. Dar mi-a părut rău. Alergarea lui, orimode, era un gest sincer, uman. La Melbourne am stat in aceeași cameră cu Mimoun. Mi-a impus felul său de viață. Il ascultam orbește. Eram fascinat. Înaintea cursei mele, am petrecut trei săptămini in satul olimpic, fără să văd orașul. In timpul antrenamentelor i-am putut cunoaște pe marii ași ai atletismului: Kuț, Zatopek, Pirie, Jungwirth, Boysen.

Se apropia 1 decembrie, ziua seriei mele in proba de 1 500 m plat. Era cald să te sufoci. Vara australă bătea-n toi. Prea emoționat nu eram. Știam că nu am cine știe ce șanse să mă calific. Dar voiam să justific increderea celor care mă trimiseseră la Olimpiadă să capăt experiență. Am terminat al 7-lea cu 3:49,8, egalindu-mi recordul pe 1 500 m.

— E bine, — mi-a spus Mimoun, cind m-am intors in satul olimpic. Ești egal cu tine insuți. Dar trebuie să te depășești.

Cu cit se apropia ziua maratonului, Mimoun devenea tot mai artăgos. N-a fost niciodată prea vesel. Acum se lua la harță cu toată lumea. Făcea zile fripte conducătorilor echipei, atleților. Trebuie să amintesc că pe vremea aceea conducătorii sau sportivii noștri considerau Olimpiada ca un simplu divertisment, un pretext pentru a face turism. Această concepție despre sport il irita peste măsură pe profesorul meu. Nu-l trebuia mult să-i trimită la plimbare pe toți, inclusiv pe ziariștii sportivi.

În ajunul maratonului, o telegramă sosită de la Paris il aducea lui Alain vestea că devenise tatăl unei fetițe. N-a suflat o vorbă. Doar mie mi-a impărtășit marea sa bucurie.

— Dacă voi cistiga, numele fetiței va fi Olimpia, — murmură «Bătrinul».

La distribuirea numerelor de concurs ii reveni cifra 13. Superstițios, el văzu, totuși, un nou semn bun al destinului. Apoi, după-amiază, iși aminti că alți doi francezi ciștigaseră maratonul la Jocurile Olimpice: Theato in anul 1 900 și El Ouafi, algerian ca și el, in anul 1928.

— Vezi, băiete, — imi spuse el,— a doua victorie franceză a venit după 28 de ani și sper că acum, după alți 28 de ani, va veni și a treia. Voi lupta să cistig pentru fetița mea, — spuse el și mă sărută pe frunte inainte de a pleca la stadion.

Atunci am crezut și eu in victoria lui. Își luase pulsul. Inima lui marca doar 37 de bătăi pe minut. În tribune se aflau 100 000 de spectatori. Noi, francezii, ne adunasem într-un colț și ne mincam unghiile. Pe tabelele electrice apăreau cifre care indicau poziția concurenților la fiecare 5 kilometri. De la jumătatea cursei, Mimoun rămase singur in frunte. In grupul nostru toți uitaseră șicanele lui Mimoun, eternele sale reproșuri și crize de minie. Trăiam numai pentru el.

— Nu se poate, — comentau băieții. — «Bătrinul» a plecat prea devreme. Nu va putea ține singur 20 de kilometri.

Și totuși, «bătrinul» a rezistat. Nu voi uita niciodată acest stadion fremătător, lumea ce se ridica plină de respect, ca un singur om, la intrarea acestei făpturi, care din inaltul tribunelor părea firavă, șovăitoare și atit de mică. Eu știam insă ce se ascunde in trupul acela.

Aveam 20 de ani. În ziua aceea, la Melbourne, am știut ce inseamnă gloria sportivă, după cum in săptăminile precedente luasem cunoștință de sacrificiile ce trebuie să le faci ca să ajungi la ea. Alain Mimoun fusese o revelație. După Melbourne mi-am schimbat complet concepția despre sport. La rindul meu, am devenit și eu un «furios».

Seara, Alain mi-a vorbit indelung. Mi-a povestit cu patos viața sa, războiul, cursele, maratonul său victorios in timpul căruia slăbise 5 kilograme. Medalia de aur lucea pe masă, fiica sa se numea acum Olimpia.

Melbourne va rămine o răscruce in activitatea mea sportivă, in viața mea. Acolo, Mimoun m-a făcut să ințeleg necesitatea antrenamentului intensiv, a perseverenței și seriozității.

Izolat intr-un sat breton, fără ziare, fără antrenor, fără telefon, uitasem totul, il uitasem chiar și pe Ron Clarke, de a cărui existență, bineințeles, locuitorii din Carhaix habar nu aveau. Ba mai mult, ei făceau totul ca să mă simt ca acasă, ca și cum aș fi fost unul de-al lor. Dar, ca un trăznet, veni telefonul acela afurisit la primăria din Carhaix. Marcel Hansenne mă avertiza că Ron Clarke va fi probabil la Helsinki la 1 iulie și in consecință toată Franța vrea să mă vadă luptind cu el acolo.

— Refuzul dumneavoastră de a-l intilni pe australian, — adăuga interlocutorul meu, — ar echivala cu o lașă eschivare.

Iată că australianul venea din nou să-mi otrăvească viața. Vinovat eram insă numai eu. Dacă la seara aceea, pe micul stadion din Lorient, in loc să mă reped ca un taur in acest fatidic 5 000 m m-aș fi mulțumit cu un 13:50,0 sau măcar 14:00,0, toți m-ar fi lăsat să trăiesc in pace in această idilică așezare din Bretania. Vă jur că nu venisem in Lorient cu intenția să fac o performanță mare.

Nu aveam in cap nici o idee războinică pentru bunul motiv că acest 5 000 m era primul din sezon și ignoram măsura progresului meu. Desigur, mi-au lăudat calitatea climatului, comparabil — spuneau unii — cu cel al orașelor de pe litoralul suedez, dar eu pentru atita nu intenționam să-mi modific planurile.

Am uitat să vă spun că trei zile inainte, la Los Angeles, Ron Clarke pulverizase propriul său record mondial la 5 000 m cu 13:25,0. Așadar, simbătă dimineața, la Colmar, dormeam liniștit, cind telefonul incepu să țirile cu insistență. Era un reporter de la «Radio Europe 1», care-mi anunța cu perversă placiditate noutatea, și asta la ora 6 dimineața. Adormit cum eram, mi-am dat seama totuși imediat de formidabila veste și nu mi-am putut stăpini un fluierat de admirație. Fără să știu, bineințeles, că la celălalt capăt al firului era conectat un magnetofon.

Această reacție a mea, mai elocventă decit orice declarație, cunoscu celebritatea facilitată de iuțeala undelor din eter. Tovarășii mei, mai puțin din răutate cit din plăcerea de a glumi puțin, fluierară, imitindu-mă, toată ziua. La inceput, recordul lui Clarke m-a amețit pur și simplu. Mă simțeam din nou in mare intirziere. Recordul meu personal nu era decit 13:46,0 pe 5 000 m. Eram umilit, ca un debutant. Apoi am inceput să capăt curaj. Performanța lui Clarke căpăta dimensiuni mai umane in raționamentul meu. Am revenit la realitate, gindindu-mă că un atlet ca Vladimir Kuț, pe care il admirasem atit de mult la Melbourne, era definitiv depășit și că eu trebuia să incetez a-l mai considera ca pe un zeu inaccesibil. Kuț deținea incă recordul Europei cu timpul de 13:35,0. Această performanță trebuia să devină ținta mea imediată. Dar nici vorbă de o tentativă inainte de a-mi situa exact posibilitățile in concursul de la Lorient.

După ce m-am intors de la Colmar cu automobilul, abia am avut timpul să-mi imbrățișez soția și fetițele pentru a nu pierde trenul cu care urma să plec din gara Montparnasse la Lorient. Era simbătă seara. În vagonul restaurant, un puști aflat cu părinții săi la o masă vecină, imi ceru un autograf. Era intimidat, insă găsi curajul să-mi spună șoptit:

— Știți, domnule Jazy, eu cred că puteți alerga la fel de repede ca și australianul Clarke...

Pare stupid, dar convingerea spontană și sinceră a acestui copil mi-a fost de un mare folos. De atunci cred că adevărul iese prin gura copiilor.

Adaptare de
ILIE GOGA

FIȘIER

ATLETISM

Recorduri mondiale

3 × 800 m femei	6.21.0	Echipa națională R.F.G.	
3 × 880 yarzi femei	6.25.2	Echipa națională Anglia (Piercy-Lowe-Stirling)	

Recorduri republicane

Înălțime	2,11 eg.	Șerban Ioan	Polit. Buc.
Maraton	2h.24.16.8	Niculae Mustață	Dinamo Buc.
Stafeta 4 × 200 m	1.26.5	(Ciobanu-Rățoi-Jurcă-Nichifor)	Dinamo Buc.
800 m femei	2.05.6	Ileana Silai	CSM Cluj
80 m garduri	11,1 eg.	Valeria Bufanu	Metalul Buc.

ÎNOT

Recorduri mondiale

100 m liber	52,6	Ken Walsh	S.U.A.
200 m liber	1.56.0	Don Schollander	S.U.A.
	1.55.7	Don Schollander	S.U.A.
1500 m liber	16.34.1	Mike Burton	S.U.A.
Stafeta 4 × 200 m liber	7.52.1 eg	Univ. Santa Clara (Ilman-Wall-Spitz-Schollander)	S.U.A.
100 m fluture	56,3 eg.	Mark Spitz	S.U.A.
200 m fluture	2.06.4 eg.	Mark Spitz	S.U.A.
200 m mixt	2.11.3	Greg Buchingham	S.U.A.
200 m liber femei	2.09.7	Pam Kruse	S.U.A.
400 m liber femei	4.32.7	Deborah Meyer	S.U.A.
	4.29.0	Deborah Meyer	S.U.A.
800 m liber femei	9.22.9	Deborah Meyer	S.U.A.
1500 m liber femei	17.50.2	Deborah Meyer	S.U.A.
100 m bras femei	1.14.8	Cattie Ball	S.U.A.
	1.14.6	Cattie Ball	S.U.A.
100 m spate femei	1.07.3	Ellaine Tanner	Canada
	1.07.1	Ellaine Tanner	Canada
200 m fluture femei	2.22.5	Ada Kook	Olanda
	2.21.0	Ada Kook	Olanda
200 m mixt femei	2.26.1	Claudia Kolb	S.U.A.
	2.25.0	Claudia Kolb	S.U.A.
400 m mixt femei	5.09.7	Claudia Kolb	S.U.A.
	5.08.2	Claudia Kolb	S.U.A.
Stafeta 4×100 m mixt femei	4.30.0	Echipa națională (K. Moore-K. Ball-E. Daniel-W. Fordyce)	S.U.A.
Stafeta 4×100 m liber femei	4.03.5	Swim Club	S.U.A.
Stafeta 4×200 m liber femei	8.53.0	Univ. Santa Clara	S.U.A.
Stafeta 4×110 yarzi liber femei	4.38.8	Echipa națională (Buter-Bimolt-Kook-Boss)	Olanda

Recorduri europene

200 m liber	1.57.6	Leonid Ilicev	U.R.S.S.
1500 m liber	16.52.7	Simeo Beliz Geiman	U.R.S.S.
100 m fluture	58,5	Alexander Gordeev	U.R.S.S.
	58,5 eg.	Alexander Gordeev	U.R.S.S.
200 m fluture	2.09.4	Ingvar Eriksson	Suedia
400 m mixt	4.47.2	Alexander Dunaev	U.R.S.S.
100 m liber femei	1.00.8	Judith Turoczi	Ungaria
200 m liber femei	2.15.0	Danielle Dorleans	Franța
400 m liber femei	4.46.8	Suzan Williams	Anglia
800 m liber femei	9.53.7	Elisabeth Ljungreen	Suedia
200 m mixt femei	2.32.0	Sabine Steinbach	R.D.G.

Recorduri republicane

100 m liber	56.5	Francisc Schier	Ol. Reșița
100 m bras	1.09.9 eg.	Anghel Soptereanu	Steaua
100 m spate	1.04.5	Zeno Giurasa	SS Reșița
	1.04.4	Zeno Giurasa	SS Reșița
200 m fluture	2.22.6	Nicolae Tat	Steaua
	2.22.3	Nicolae Tat	Steaua
200 m mixt	2.27.3	Zeno Giurasa	SS Reșița
	2.25.9	Vladimir Moraru	Steaua
	2.21.3	Vladimir Moraru	Steaua
400 m mixt	5.08.0	Dionisie Naghi	Mureș Tg. Mureș
Stafeta 4 × 100 m liber	3.55.3	Steaua București	
	3.48.7	Echipa națională (Demetriad-Slavic-Gotter-Schier)	
Stafeta 4 × 200 m liber	8.44.3	Steaua București	
Stafeta 4 × 100 m mixt	4.15.4	Echipa națională (Giurasa-Soptereanu-Belea-Schier)	
100 m liber femei	1.04.2	Cristina Balaban	Dinamo Buc.
200 m liber femei	2.22.2	Cristina Balaban	Dinamo Buc.
100 m fluture femei	1.10.5	Georgeta Cerbeanu	CSS Buc.
200 m fluture femei	2.40.5	Agneta Sterner	Steaua
	2.38.1	Agneta Sterner	Steaua
Stafeta 4 × 100 m	4.41.7	Șc. Sp. nr 2 București	

ASIGURAREA DE ACCIDENTE
o măsură de prevedere necesară sportivilor

Administrația Asigurărilor de Stat pune la dispoziția oricăror persoane, deci și a sportivilor, o formă de asigurare utilă. Este vorba de asigurarea de accidente. Cu toate măsurile de prevedere luate de stat, de cluburile și asociațiile sportive, de grija manifestată de fiecare sportiv, automobiliștii, motocicliștii, cicliștii, alpiniștii, luptătorii, înotătorii, gimnaștii și chiar atleții sau componenții echipelor de jocuri sportive (fotbal, volei, baschet etc.), iubitorii drumeției și — în general — toți cei ce practică sportul pot fi expuși unor evenimente neprevăzute. Este vorba atît de accidentele ce pot avea loc în activitatea sportivă (competiții, concursuri, antrenamente), cît și de cele întîmplate în afara acestora, la domiciliu, pe stradă, la odihnă etc.

Asigurarea de accidente reprezintă o măsură utilă de prevedere care dă posibilitatea compensării pierderilor materiale ocazionate de urmările accidentelor, independente de drepturile ce le revin sportivilor pe linia asigurărilor sociale de stat.

Această formă de asigurare, accesibilă tuturor categoriilor de sportivi, poate fi încheiată de persoanele în vîrstă de la 16 la 70 de ani, pe durate începînd de la 3 luni pînă la 5 ani.

Datorită avantajelor pe care le oferă, asigurarea de accidente se bucură de o largă popularitate. Dintre acestea menționăm:

— costul asigurării este redus, primele de asigurare fiind convenabile. Astfel, la o asigurare de accidente cu sume asigurate de 10.000 de lei pentru cazul de invaliditate permanentă totală și 5.000 de lei pentru cazul de decese, se plătește o primă de numai 12 lei pe durata de 3 sau 6 luni, în funcție de sportul practicat și de profesia de bază. Asigurările se pot încheia și pentru sume convenite, mai mari, primele de asigurare putîndu-se achita și în rate lunare, trimestriale, semestriale sau anuale;

— acoperirea în asigurare a numeroase cazuri de accidente și evenimente neprevăzute ce se pot întîmpla în orice împrejurare cum sînt: lovirile, căderile, alunecările, înecul, atacul din partea animalelor, exploziile, electrocutarea, folosirea mijloacelor automoto etc., accidentele întîmplate ca urmare a circulației mijloacelor de transport sau din cauza accidentelor întîmplate acestora precum și cele provocate de funcționarea ori folosirea mașinilor, aparatelor, instrumentelor, sculelor, armelor etc.;

— extinderea cuprinderii riscurilor atît în țară cît și în afara granițelor țării;

— plata sumelor asigurate nu numai din urmările imediate ce decurg din evenimentele cuprinse în asigurare ci și dacă invaliditatea permanentă sau decesul s-a ivit în decurs de un an de la accident chiar dacă între timp contractul de asigurare a expirat;

— în caz de deces din accident, se face plata integrală a sumei asigurate înscrisă în poliță, chiar dacă din același eveniment și prin același contract de asigurare s-au mai plătit și alte sume corespunzătoare invalidităților permanente stabilite.

Iată avantajele pentru care asigurarea de accidente nu trebuie să lipsească nici unui sportiv. Pentru informații suplimentare și încheierea de asigurări, responsabilii cu munca ADAS din întreprinderi, instituții, cluburi sau asociații sportive, agenții de asigurare și lucrătorii tuturor inspectoratelor stau la dispoziția celor interesați.

SEZONUL CALD CONTINUĂ...

Întreprinderea de difuzarea materialelor sportive vă oferă prin magazinele de specialitate ale comerțului de stat o mare varietate de articole de plajă, de calitate superioară, ca:

SALTELE PNEUMATICE, UMBRELE PENTRU PLAJĂ, CĂȘTI PENTRU BAIE, COLACI BAIE P.V.C. DIFERITE MODELE ȘI MĂRIMI, MINGI PLAJĂ, PERNE PNEUMATICE, CORDOANE DE ÎNOT ȘI MULTE ALTE SORTIMENTE CARE SATISFAC CELE MAI EXIGENTE PREFERINȚE ALE CUMPĂRĂTORILOR.

DURABIL

I.P.M. SPORT Reghin
Str. Mihai Viteazul
nr. 19—21
telefon 12—339
Regiunea Mureș Autonomă Maghiară

pune la dispoziția cumpărătorilor prin magazinele de specialitate sau raioane de materiale sportive

COMOD

- PANTOFI PENTRU CICLISM
- GHETE DE FOTBAL
- PANTOFI HANDBAL
- PANTOFI ÎNCĂLZIRE
- PANTOFI PENTRU ATLETISM
- PANTOFI PENTRU POPICE
- GHETE SULIȚĂ
- GHETE LUPTE
- GHETE BOX

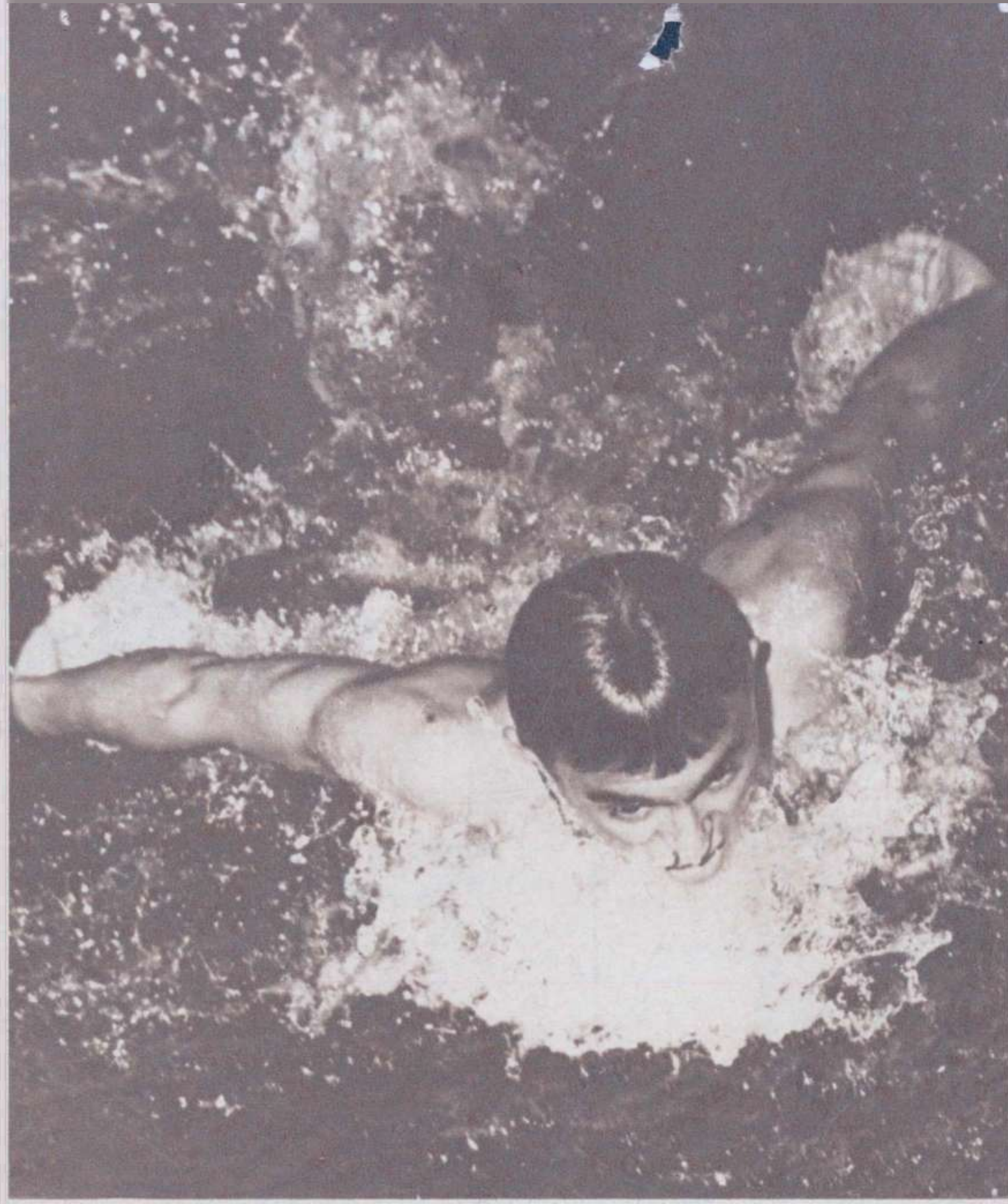
ELEGANT

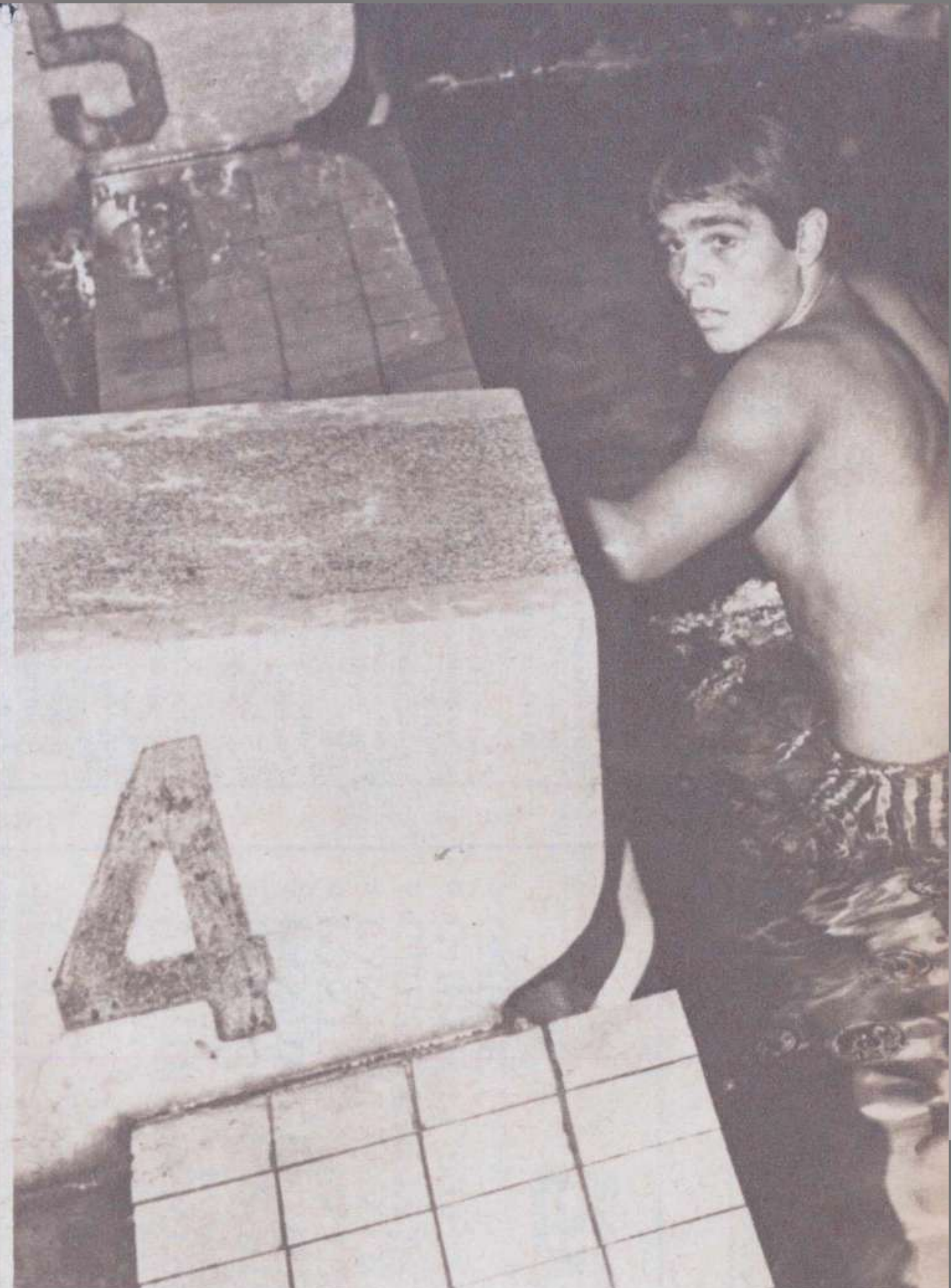
SPORT

Redacția și administrația: strada Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie București. Telefoane: 11.91.13 și 11.10.05. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari.
Prezentarea grafică: M. PATRICHI. Tehnoredactor: N. BĂRBUȚEANU. Corector: Gh. RANETTI.
Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.

FRANȚA-ROMÂNIA 91

...Dar acțiunile natației românești sînt în creșter

(Foto: Paul ROMOȘA

Pesimismul cu care unii dintre tehnicienii natației noastre au întîmpinat meciul dintre sportivii români și redutabilii înotători francezi nu a fost îndreptățit decît în parte. În măsura în care s-a avut în vedere doar cărțile de vizită aurite ale oaspeților, dar nu și forța de mobilizare, într-un moment cheie, a înotătorilor români. Luptînd pe ringul de apă cu o forță și o dăruire totală, sportivii noștri departe de a fi fost declarați k.o. au reușit ca pe parcursul celor trei reprize să smulgă oaspeților puncte prețioase, care au ridicat simțitor în arena internațională prestigiul natației românești. NICOLAE TAT (în fotografia din stînga) — la 200 m delfin, VLADIMIR MORARU — la 200 m mixt, DIONISIE NAGHI — la 400 m mixt, ca să nu-i amintim decît pe aceștia au cîștigat probele respective cu performanțe remarcabile. Dintre înotătorii francezi o impresie deosebită a lăsat-o ALAIN MOSCONI (în fotografia din dreapta), care s-a comportat de-a dreptul magistral în probele de liber.

SPORT